

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KUVENDI

PROJEKTLIGJ

Nr. _____/2026

**“PËR
DISA SHTESA DHE NDRYSHIME NË LIGJIN NR. 7905, DATË 21.3.1995, “KODI
PROCEDURËS PENALE I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”, I NDRYSHUAR**

Në mbështetje të neneve 81 pika 1, 2 shkronja “d” dhe 83 të Kushtetutës, me propozim të Këshillit të Ministrave,

**KUVENDI
I
REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**

V E N D O S I :

Në ligjin nr. 7905, datë 21.03.1995, “Kodi Procedurës Penale i Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar, bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

Neni 1

Në nenin 24, pas pikës 4, shtohen pikat 4/1, 4/2, 4/3, 4/4 , 4/5 dhe 4/6 me këtë përmbajtje:

“4/1. Prokurori është i detyruar t’i vendosë në dispozicion të pandehurit të gjitha provat që ai disponon rreth procedimit. Në momentin e njoftimit të akuzës, prokurori është i detyruar t’i vendosë në dispozicion të pandehurit të gjitha provat dhe aktet e marra prej tij.

4/2. Provat që merren pasi personi ka marrë cilësinë e të pandehurit, prokurori ia njofton atij menjëherë pas marrjes së tyre.

4/3. Ndaj personit që ende nuk ka marrë statusin e të pandehurit, aktet dhe provat e mbledhura gjatë fazës së hetimit i nënshtrohen sekretit hetimor.

Personi nën hetim ose avokati i tij mund t’i paraqesë prokurorit kërkesë të arsyetuar me shkrim për akses në akte ose prova të caktuara. Kërkesa duhet të identifikojë interesin legjitim që justifikon aksesin.

Prokurori duhet t’i përgjigjet kërkesës brenda 48 orëve, duke arsyetuar vendimin e tij, dhe duhet t’ia përcjellë kërkesën dhe përgjigjen gjykatës kompetente për miratim. Kur gjykata nuk merr vendim brenda 48 orëve nga koha e paraqitjes së kërkesës nga prokurori, aktet ose provat e kërkuara duhet t’i vendosen në dispozicion personit që i kërkon ato.

Një kërkesë e re për të njëjtin objekt nuk mund të paraqitet brenda 3 muajve nga një vendim i mëparshëm.

4/4. Është e detyrueshme vendosja në dispozicion të personit nën hetim ose mbrojtësit të tij, të të gjitha provave mbi bazën e të cilave është vendosur masa e sigurimit.

4/5. Në rast refuzimi ose mosvënijeje në dispozicion të akteve dhe provave, sipas pikave 4/3 dhe 4/4, personi ka të drejtë të paraqesë ankim brenda 10 ditëve përkatësisht pranë gjykatës së apelit, ose gjykatës që ka vendosur masën e sigurimit, e cila kur konstaton shkeljen e këtyre rregullave, urdhëron vënien në dispozicion të akteve dhe provave përkatëse.

4/6. Shkelja e rregullave të pikave 4/1 deri në 4/5 përbën shkak për nisjen e procedimit disiplinor nga Inspektori i Lartë i Drejtësisë.”

Neni 2

Pas nenit 25, shtohet neni 25/a me këtë përmbajtje:

“Neni 25/a

Ndalimi i kryerjes së veprimeve hetimore jashtë objektit të njoftimit të veprës penale

1. Kryerja e veprimeve hetimore jashtë objektit të kallëzimit të regjistruar për veprën penale nuk lejohet, përveç rastit kur konstatohen elemente të një veprë penale tjetër, për të cilat prokurori duhet të veprojë sipas përcaktimeve të nenit 287 të këtij Kodi.

2. Në qoftë se gjatë veprimeve hetimore për të njëjtën çështje, prokurori konstaton se janë të pranishëm edhe elementët e një veprë tjetër penale, ai regjistron kryesisht një tjetër njoftim të veprës penale të re në regjistrin përkatës të këtyre njoftimeve.

3. Prokurori vlerëson nëse procedimi i ri duhet trajtuar në përputhje me parashikimet e nenit 79 të këtij Kodi, nën mbikqyrjen e drejtuesit të Prokurorisë. Në rastet e flagrancës ose kur është e nevojshme ndërhyrja e menjëhershme për të parandaluar ose ndërprerë kryerjen e një krimi të rëndë, prokurori mund të kryejë veprimet hetimore të nevojshme përpara regjistrimit të njoftimit të ri të veprës penale, me kusht që ky i fundit të regjistrohet në regjistër brenda 24 orëve dhe të informohet pa vonesë drejtuesi i Prokurorisë.”

Neni 3

Pas nenit 33, shtohet neni 33/a me këtë përmbajtje:

“Neni 33/a

Përgjegjësia e oficerit të policisë gjyqësore

Përveç rasteve të parashikuara në ligjin e posaçëm për Policinë Gjyqësore, oficerët e saj mbajnë përgjegjësi disiplinore për kryerjen me faj të kontroleve dhe sekuestrimeve të paligjshme, duke përdorur këqyrjen për të marrë provat që merren përmes kontrollit, ose përmes çdo mjeti tjetër prove, ose kërkimi prove që kërkon autorizim gjyqësor, apo duke abuzuar me kuptimin e flagrancës, ndjekjes apo urgjencës, si dhe për shkeljen e garancive të marrjes në pyetje të parashikuara në këtë Kod. Përgjegjësia sipas këtij neni buron nga veprimet e mësipërme, pavarësisht efektivitetit të procedimit penal.”

Neni 4

Në fund të shkronjës “ç” të nenit 34/a shtohet togfjalëshi “prania e të cilit është detyrueshme gjatë marrjes në pyetje të tij, krahas rasteve të tjera të parashikuara në këtë kod”.

Neni 5

Neni 36 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 36

Ndalimi i përdorimit si dëshmi i deklarimeve të të pandehurit, ose të personit nën hetim

Deklarimet e bëra gjatë procedimit nga i pandehuri, ose personi nën hetim nuk mund të përbëjnë objekt dëshmie.”

Neni 6

Në nenin 37 bëhen këto shtesa:

1. Në pikën 1, pas togfjalëshave “autoritetit procedues” dhe “autoriteti procedues” shtohen togfjalëshat “ose policisë gjyqësore” dhe “ose policia gjyqësore”.
2. Pas pikës 1, shtohet pika 2 me këtë përmbajtje:
“2. Nëse në kohën e marrjes në pyetje, ekzistonte dyshimi specifik dhe individual se personi ka kryer veprën penale, dhe për pasojë ai duhej të ishte marrë në pyetje që në fillim në cilësinë e të pandehurit ose të personit nën hetim, deklaratimet e tij nuk mund të përdoren.”

Neni 7

Në nenin 38 bëhen këto shtesa:

1. Pas pikës 3, shtohen pikat 3/1, 3/2 dhe 3/3 me këtë përmbajtje:
“3/1. Përpara se të fillojë marrja në pyetje, personi duhet të lajmërohet se:
 - a) deklaratat e tij mund të përdoren gjithmonë kundër tij;
 - b) përveç rasteve të parashikuara në nenin 40, pika 1, ai ka të drejtë të mos i përgjigjet asnjë pyetjeje, por gjithsesi procedimi do të vazhdojë;
 - c) nëse do të japë deklaratat mbi fakte që kanë të bëjnë me përgjegjësinë e personave të tjerë, ai do të marrë rolin e dëshmitarit në lidhje me ato fakte, më përjashtim të papajtueshmërive të parashikuara në nenin 156.
- 3/2. Mosrespektimi i dispozitave të pikës 3/1, shkronjat “a” dhe “b”, i bën deklaratat e bëra nga personi që pyetet të papërdorshme. Në mungesë të paralajmërimit të përmendur në pikën 3, shkronja “c”, çdo deklaratë e bërë nga personi që pyetet mbi faktet që kanë të bëjnë me përgjegjësinë e të tjerëve nuk mund të përdoret kundër tij dhe personi që pyetet nuk mund të marrë rolin e dëshmitarit në lidhje me faktet e lartpërmendura.
- 3/3. Mbrojtësi i personit të marrë në pyetje ka të drejtë të ndërhyjë gjatë pyetjes, pa ndërprerë ose pezulluar marrjen në pyetje, për të:
 - a) mbrojtur të drejtën e personit për të heshtur ose mos u vetëinkriminuar;
 - b) ruajtur konfidencialitetin e komunikimit ndërmjet tij dhe personit të marrë në pyetje;
 - c) qartësuar dhe ndihmuar personin mbi pyetjet dhe përgjigjet;

- c) siguruar që të mos përdoren metoda ose teknika që ndikojnë mbi lirinë e vullnetit ose ndryshojnë aftësinë e kujtesës e të vlerësimit të fakteve, dhe të shmangen shkelje të rregullave të marrjes në pyetje sipas këtij Kodi dhe legjislacionit në fuqi;
- d) mbrojtur të drejtat e tjera procedurale të personit; si dhe,
- dh) evidentuar çdo kundërshti ndaj ecursisë së marrjes në pyetje, ose ndaj metodave të përdorura.

Të njëjtat të drejta i ka edhe avokati i personit që mund të tregojë rrethana të dobishme për qëllimet e hetimit gjatë marrjes në pyetje apo gjatë marrjes së të dhënave.

Neni 8

Në nenin 58/a, pika 4, togfjalëshi “e mundur dhe” shfuqizohet.

Neni 9

Në fund të nenit 75/a, shtohet një paragraf i ri me këtë përmbajtje:

“GJKKO nuk është kompetente për të gjykuar akuzat ndaj gjyqtarit të GJKKO ose prokurorit të Prokurorisë së Posaçme, kur ato lidhen me veprat e ndryshme nga ato të parashikuara në shkronjat “a” dhe “b” të këtij neni. Këto raste janë në kompetencë të gjykatave të juridiksionit të përgjithshëm, dhe gjejnë zbatim rregullat e këtij Kodi mbi kompetencën tokësore.

Neni 10

Neni 103 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 103

Ndalimi i publikimit të akteve dhe i pamjeve të procedimit penal

1. Ndalohet shpërndarja, apo publikimi, qoftë edhe i pjesshëm, i akteve të procedimit penal që, sipas këtij Kodi, janë të mbrojtura nga sekreti hetimor, si dhe i përmbajtjes së tyre, nëpërmjet shtypit, mjeteve audiovizive, faqeve zyrtare të institucioneve, rrjeteve sociale ose çdo forme tjetër të komunikimit nga organet proceduese, i pandehuri dhe mbrojtësi, viktimat ose trashëgimtarët e tij, si dhe nga ekspertët ose persona të tjerë që kanë marrë dijeni mbi aktet për shkak të cilësive të tyre zyrtare.
2. Në rast të kërkesave për informacion nga të tretët, organi procedues vlerëson interesin e kërkuar për informim në raport me nevojat e fshehtësisë së hetimeve, duke u mbështetur në parimin e proporcionalitetit. Në rast refuzimi të kërkesës, subjekti i interesuar ose palët e treta kanë të drejtën e ankimit brenda 10 ditëve pranë gjykatës së shkallës së parë kompetente, e cila e gjykon ankimin në dhomë këshillimi. Në këto raste ankimi ushtrohet vetëm në rrugë gjyqësore dhe jo pranë komisionerit për të drejtën e informimit.
3. Ndalohet shpërndarja apo publikimi, qoftë edhe i pjesshëm, nga organi procedues, nga kallëzuesi, viktimat, i pandehuri ose personi nën hetim dhe nga mbrojtësit e tyre, i akteve të hetimeve paraprahe, që nuk janë më të mbrojtura nga sekreti hetimor:
 - a) kur vendoset pushimi i procedimit, deri në një vit pas vendimit të pushimit, sipas vlerësimit përkatësisht të prokurorit, ose gjyqtarit të seancës paraprahe që ka vendosur pushimin; ose

b) deri në fillimin e seancës së parë të shqyrtimit gjyqësor të themelit, sipas parashikimeve të këtij Kodi.

Ky detyrim nuk pengon të drejtën e personave të mësipërm për të treguar në publik këndvështrimin e tyre për ngjarjet, pa përhapur përmbajtjen e akteve të mësipërme.

4. Parashikimet e pikave 1, 2 dhe 3 të këtij neni nuk pengojnë të drejtën e të pandehurit, viktimës, trashëgimtarëve të saj dhe të kallëzuesit për njohjen dhe marrjen e materialeve të çështjes në përputhje me përcaktimet e këtij Kodi.

5. Ndalohet publikimi i vendimeve gjyqësore për masat e sigurimit. Ky ndalim zbatohet për aq kohë sa janë të pranishme kushtet e përcaktuara në pikat 1, 2 dhe 3 të këtij neni.

6. Pikat 1, 2, 3 dhe 5 të këtij neni nuk e pengojnë organin e akuzës që të komunikojë informacion për publikun, kur kjo është rreptësisht e nevojshme për arsye që lidhen me hetimin penal ose me interesin publik, me kusht që të mos shpërndahen akte procedurale apo përmbajtja e tyre dhe që të respektohet parimi i prezumimit të pafajësisë, në përputhje me pikën 12 të këtij neni.

7. Publikimi, qoftë edhe i pjesshëm, i përmbajtjes së përgjimeve telefonike është gjithmonë i ndaluar, me përjashtim të pjesës së traskiptimit që citohet në arsyetimin e një vendimi ose që përdoret gjatë gjykimit.

8. Ndalohet publikimi, qoftë edhe i pjesshëm, i akteve të shqyrtimit gjyqësor, kur gjykimi zhvillohet me dyer të mbyllura. Ndalimi i publikimit hiqet kur plotësohen afatet e caktuara me ligj për arkivat e shtetit dhe, në çdo rast, jo më parë se dhjetë vjet nga data kur vendimi ka marrë formë të prerë.

9. Ndalohet publikimi i gjeneraliteteve dhe i pamjeve të miturve që janë të pandehur, viktimat, dëshmitarë ose të përfshirë në çfarëdo lloj forme në procedim. Gjykata mund të lejojë publikimin vetëm kur kjo i shërben interesit më të lartë të të miturit me kusht që të mos cenohet dinjiteti dhe privatësia e tij.

10. Ndalohet publikimi i të dhënave dhe i pamjeve që bëjnë të identifikueshme viktimat e veprave penale, përveçse kur ato kërkojnë shprehimisht publikimin dhe gjykata vlerëson se kjo nuk çënon dinjitetin e tyre.

11. Është i ndaluar publikimi ose transmetimi i imazheve të personave të privuar nga liria, ndërkohë që janë subjekt i masave të shtrëngimit fizik. Publikimi mund të autorizohet vetëm me pëlqimin e shprehur dhe të dhënë lirisht nga personat në fjalë. Ky ndalim zbatohet pavarësisht nga mjeti i publikimit dhe pavarësisht nëse kufizimi ndodh në kuadër të arrestimit, paraburgimit apo ekzekutimit të një dënimi me burgim.

12. Organet e ndjekjes penale, gjykatat dhe çdo autoritet tjetër publik dhe ligjzbatues, në komunikimin e tyre me publikun dhe mjetet e informimit, respektojnë parimin e prezumimit të pafajësisë, dhe respektojnë ndalimin e publikimit të parashikuar në këtë nen.

13. Kur publikimi është i lejuar, dokumentet duhet të anonimizohen dhe redaktohen.

14. Regjimi i parashikuar nga ky nen për palët e treta zbatohet edhe për dokumentet që tashmë kanë në zotërim. Në rastin e të tretëve dhe veçanërisht gazetarëve, mediave, që zotërojnë tashmë të dhëna që bien në regjimin e këtij neni, ata mund t'i kërkojnë gjykatës kompetente të shkallës së parë autorizimin për publikimin e të dhënave. Gjykata kompetente shqyrton kërkesën duke u mbështetur në rrethanat konkrete të rastit, në parimin e proporcionalitetit, si dhe duke vlerësuar barazpeshën ndërmjet ruajtjes së integritet të procedimit penal, të drejtave të palëve në proces, si dhe të drejtës për informim të publikut. Ndaj vendimit të gjykatës mund të ushtrohet ankim sipas rregullave të këtij kodi. Në çdo rast, publikimi nuk mund të kryhet pa autorizimin gjyqësor.

Neni 11

Neni 104 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 104
Shkelja e ndalimit të publikimit

- “1. Shkelja e ndalimit të publikimit, sipas neneve 103 dhe 279 të këtij Kodi, sjell përgjegjësinë e personit që e ka kryer atë, në përputhje me këtë nen:
- a) çdo person që, si pasojë e shkeljes së mësipërme, i shkakton dëm një personi tjetër, mban përgjegjësi civile për shpërblimin e dëmit të shkaktuar;
 - b) kur shkelja kryhet nga një person që i nënshtrohet disiplinor, në veçanti një nëpunës publik, punonjësi i një enti publik ose persona që ushtrojnë një profesion për të cilin kërkohet licencë, veprimi përbën gjithashtu edhe një shkelje disiplinore;
 - c) përgjegjësitë e parashikuara në këtë nen nuk përjashtojnë përgjegjësinë penale të personit kur shkelja përbën edhe vepër penale.
2. Në rastet e parashikuara nga pika 1 e këtij neni, prokurori, i akuzuari, viktimja, ankuesi ose çdo palë në procedim, të drejtat e së cilës janë prekur nga shkelja, mund të njoftojë organin që ushtron procedimin disiplinor, të ngrejë padi për shpërblimin e dëmit ose të paraqesë kallëzim penal kur fakti përbën vepër penale.

Neni 12

Pas nenit 104, shtohet neni 104/a me këtë përmbajtje:

“Neni 104/a
Garancia e prezumimit të pafajësisë

1. Me përjashtim të sa parashikohet në pikën 2, në aktet e ndryshme nga ato që synojnë vendimmarrjen lidhur me përgjegjësinë penale të të pandehurit, personi nën hetim ose i pandehuri nuk mund të paraqiten si fajtorë derisa fajësia të jetë vërtetuar me vendim gjyqësor dënimi të formës së prerë.
Kjo dispozitë nuk zbatohet për aktet e prokurorit që synojnë të provojnë fajësinë e personit nën hetim ose të të pandehurit.
2. Në aktet e ndryshme nga ato që synojnë vendimmarrjen mbi përgjegjësinë penale të të pandehurit, të cilat presupozojnë vlerësimin e provave, ose të dhënave të fajësisë, organi procedues kufizon referimet ndaj fajësisë së personit nën hetim ose të të pandehurit vetëm në ato që janë të domosdoshme për të përmbushur kushtet, kërkesat dhe kriteret e tjera të parashikuara nga ligji për nxjerrjen e aktit.
3. Ndalohet paraqitja si fajtor e personit në hetim apo të pandehurit në përmbajtjen e vendimit të pushimit të çështjes ose akuzës, kur shkaku i pushimit është parashkrimi.
4. Në rast shkeljeje të dispozitave të këtij neni, i interesuari mund të kërkojë korrigjimin e aktit brenda dhjetë ditëve nga marrja dijeni për të, kur kjo është e nevojshme për të mbrojtur prezumimin e pafajësisë në proces. Moszbatimi i këtij afati passjell dekadencën e të drejtës për kërkesën. Humbja e së drejtës për të kërkuar korrigjimin e aktit në asnjë rast nuk sjell pranim të fajësisë nga ana e personit.
5. Mbi kërkesën për korrigjim vendos gjyqtari që procedon, me vendim të arsyetuar, brenda pesë ditëve nga depozitimi i saj.
Gjatë hetimeve paraprake kompetent është gjyqtari për hetimet paraprake.
Vendimi i njoftohet të interesuarit dhe palëve të tjera dhe i komunikohet prokurorit, të cilët, brenda dhjetë ditëve, mund të paraqesin kundërshtim pranë kryetarit të gjykatës, i cili merr

vendim pa formalitete procedurale.

Kur kundërshtimi ka të bëjë me një akt të nxjerrë nga kryetari i gjykatës së shkallës së parë ose i gjykatës së apelit, kërkesa paraqitet pranë kryetarit të gjykatës më të lartë.”

Neni 13

Në nenin 105, pika 1, bëhen këto shtesa:

1. Pas fjalës “interes” shohet togfjalëshi “të ligjshëm të lidhur me procedimin”;
2. Në fund shtohet fjalia me këtë përmbajtje:
“Kur këto merren nga personi në hetim që plotëson kushtet për të përfituar ndihmën juridike falas sipas legjislacionit përkatës në fuqi, ose nga viktimat, nuk zbatohet pagesë.”

Neni 14

Pas nenit 112, shtohet neni 112/a me këtë përmbajtje:

“Neni 112/a Procedimi në dhomë këshillimi

1. Në rastet kur sipas këtij Kodi procedohet në dhomë këshillimi, gjyqtari ose kryetari i trupit gjykues cakton datën e seancës dhe urdhëron njoftimin e palëve, të personave të tjerë të interesuar dhe të mbrojtësve. Njoftimi komunikohet të paktën dhjetë ditë përpara datës së caktuar, përveç rasteve kur në këtë Kod parashikohen afate të posaçme. Nëse i pandehuri nuk ka mbrojtës, njoftimi i bëhet mbrojtësit të caktuar kryesisht.
2. Parashtrimet ose prapësimet, mund të paraqiten në sekretarinë gjyqësore deri në pesë ditë përpara seancës, me përjashtim të rasteve kur në këtë Kod parashikohen afate të posaçme.
3. Prokurori, personat e tjerë që janë njoftuar, si dhe mbrojtësit dëgjohen nëse paraqiten, ose nëse kanë kërkuar që të dëgjohen përmes lidhjes në distancë. Nëse personi i interesuar kërkon të dëgjohet, por ndodhet në masë arresti në një vend jashtë kompetencës tokësore të gjykatës, dëgjimi bëhet nëpërmjet lidhjes në distancë, krahas rasteve të tjera të parashikuara posaçërisht nga ligji, kur ai jep pëlqimin.
4. Seanca shtyhet nëse ekziston një pengesë e ligjshme dhe e provuar e të pandehurit ose të dënuarit që ka kërkuar të dëgjohet personalisht dhe që nuk ndodhet nën arrest në një vend tjetër nga ai ku ndodhet gjykata.
5. Shkelja e rregullave të pikave 1, 3 dhe 4 të këtij neni passjell pavlefshmëri sipas dispozitave të këtij Kodi, në varësi të llojit të shkeljes, si dhe të palës, të drejtat e të cilës janë cënuar prej saj.
6. Seanca zhvillohet pa praninë e publikut.
7. Vendimi i gjykatës u komunikohet pa vonesë subjekteve të përcaktuara në pikën 1, të cilët mund të ushtrojnë mjetet e ankimit ndaj tij, sipas parashikimeve të këtij Kodi.
8. Ankimi nuk pezullon ekzekutimin e vendimit, përveç rasteve kur gjykata që e ka marrë atë vendos ndryshe me arsyetimin përkatës.
9. Në rast papranueshmërie për shqyrtim të aktit/kërkesës që ka vënë në lëvizje procedimin në dhomë këshillimi, kjo papranueshmëri deklarohet nga gjykata me vendim, edhe pa ku kryer më parë formalitete procedurale, përveç kur parashikohet ndryshe në këtë kod. Për vendimin që deklaron papranueshmërinë zbatohen dispozitat e pikave 7 dhe 8 të këtij neni.

10. Parashikimet e këtij neni nuk zbatohen për gjykimin në dhomë këshillimi në Gjykatën e Lartë, si dhe në gjykimet në dhomë këshillimi, sipas neneve 165/a pikat 4 dhe 5, 202/a pikat 3 dhe 4, 222, pika 4, si dhe 244, pika 1.”

Neni 15

Në nenin 115 bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Në pikën 1, togfjalëshat “Kur është e mundur” dhe “audio ose” shfuqizohen.

2. Pika 3 ndryshohet si më poshtë:

“3. Në raste të dokumentuara të një defekti teknik të përkohshëm të mjeteve teknike të regjistrimit audioviziv ose të shkaktuar nga forcë madhore, dhe kur njëkohësisht shtyrja e seancës do të shkaktonte humbjen ose dëmtimin serioz të provave ose do të çenonte seriozisht të drejtën për t’u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm , procesverbali mbahet nëpërmjet regjistrimit fonografik. Cënimi serioz i së drejtës për t’u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm do të vlerësohet nga gjykata duke marrë në konsideratë shkallën e gjykimit, numrin e seancave të shtyra deri në atë moment dhe pasojave në kohëzgjatjen e përgjithshme të gjykimit, veçanërisht kur i pandehuri është në paraburgim. Nëse janë të pranishme të njëjtat shkaqe edhe për regjistrimin fonografik, atëherë procesverbali mbahet duke bërë një përmbledhje të saktë me shtypshkrim ose dorëshkrim, nën mbikqyrjen e kryetarit të trupit gjykues. Në të gjitha rastet, kusht për zbatimin e kësaj pike është që defekti në mjetet teknike të jetë i dokumentuar dhe shkaku i urgjencës si më sipër të jetë arsyetuar në mënyrë të plotë dhe të tregohet në procesverbalin e mbajtur.

Shkelja e detyrimit për regjistrim në kundërshtim me rregullat e kësaj pike passjell:

a) papërdorshmërinë e dëshmisë dhe të deklarimeve të marra në seancë, në përputhje me dispozitat e tjera të këtij Kodi;

b) përgjegjësinë disiplinore të gjyqtarit, ose të punonjësit përgjegjës që ka shkaktuar me faj mosregjistrimin.”

3. Në pikën 9 togfjalëshi “audio ose” shfuqizohet.

4. Në fund të pikës 10 shtohet fjalia me këtë përmbajtje:

“Kërkesa për marrjen e kopjes së regjistrimit, të procesverbalit të mbajtur me dorëshkrim, shtypshkrim, apo të procesverbalit si dokument elektronik me nënshkrim (dhe vulë elektronike), përmbushet brenda 24 orëve nga paraqitja e saj.

Neni 16

Në nenin 116 bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Në pikën 1, togfjalëshi “audio ose audioviziv” zëvendësohet me togfjalëshin “audioviziv ose audio”.

2. Në fund të pikës 4, shtohen fjalitë me këtë përmbajtje:

“Secila nga palët në gjykim mund t’i paraqesë trupës gjykuese kërkesë për korrigjimin e pasaktësive ose mangësive në transkriptim, brenda 5 ditëve nga marrja e tij, së bashku me kopjen e regjistrimit. Personi ka të drejtë të paraqesë ankim kundër vendimit të gjyqtarit kryesues, në gjykatën më të lartë, sipas rregullave të përcaktuara në këtë Kod në lidhje me ankimet e veçanta.”

Neni 16/1

Në nenin 122 togfjalëshi “audio ose audioviziv” zëvendësohet me togfjalëshin “audioviziv ose audio”.

Neni 17

Në nenin 128/a, pika 2, në fund të fjalisë shtohet togfjalëshi “dhe pavlefshmëria e tij konstatohet kryesisht në cdo fazë dhe shkallë të gjykimit”.

Neni 18

Pas nenit 128/a shtohet neni 128/b me këtë përmbajtje:

Neni 128/b Pavlefshmëria e regjimit të ndërmjetëm

1. Janë pavlefshëmri të regjimit të ndërmjetëm ato që lidhen me:
 - a) shkeljen e dispozitave të këtij Kodi për të drejtën e të pandehurit, ose të mbrojtësit të tij, për t’u dëgjuar, për të ndërhyrë, ose për të paraqitur prova, gjatë procedimit ose gjykimit, të ndryshme nga rastet e përcaktuara në shkronjën “c” të nenit 128/a.
 - b) shkelje të dispozitave të veçanta të këtij Kodi ku parashikohet që pavlefshmëria mund të konstatohet edhe kryesisht nga gjykata.
2. Afati për kundërshtimin e këyre pavlefshmërive nga pala, ose konstatimin e tyre kryesisht nga gjykata, është deri në përfundim të gjykimit në shkallë të parë, ose, për ato raste kur pavlefshmëria lind gjatë gjykimit, deri në vendimin përfundimtar të shkallës vijuese të gjykimit.
3. Rregullat e përcaktuara në pikën 1 të nenit 130 të këtij Kodi zbatohen edhe për pavlefshmëritë e regjimit të ndërmjetëm.

Neni 19

Në nenin 129, pika 1, togfjalëshi “neni 128” zëvendësohet me togfjalëshin “nenet 128/a dhe 128/b”.

Neni 20

Në nenin 151, pas pikës 3, shtohet pika 4 me këtë përmbajtje:

“4. Deklaratat ose informacionet e marra përmes torturës ose çdo trajtimi çnjerëzor ose degradues janë të papërdorshme, përveçse përkundrejt personave të akuzuar për një krim të tillë dhe vetëm me qëllimin për të provuar përgjegjësinë e tyre penale. ”

Neni 21

Pas nenit 152, shtohet kreu I/1 “Rregullat për mjetet e provës dhe të kërkimit të provës mbi pajisjet që përmbajnë komunikime elektronike dhe të dhëna apo informacione të tjera private” me këtë përmbajtje:

“Neni 152/a

Detyrimi për autorizim gjyqësor dhe ndalimi i aksesit në mungesë të tij

1. Cilido qoftë mjeti i provës apo i kërkimit të provës, nëse qëllimi i tij është leximi, vëzhgimi, marrja, kopjimi, analizimi ose përpunimi i të dhënave apo informacioneve të komunikimeve ose korrespondencës elektronike të çdo lloji, apo të të dhënave ose informacioneve të tjera personale private të individit, që gjenden të ruajtura elektronikisht, në aparate të telefonisë celulare, apo në pajisje ose sisteme të tjera elektronike, është i domosdoshëm autorizimi paraprak i gjykatës.

2. Edhe në rastet e flagrancës, ndjekjes apo urgjencës të parashikuara në nenin 298 ose në dispozita të tjera të këtij Kodi, organi procedues mund vetëm të sekuestrojë aparatin celular, ose pajisjen tjetër që përmban të dhënat dhe informacionet e përcaktuara në pikën 1 të këtij neni, por nuk ka të drejtë ta aksesojë atë, të dhënat ose informacionet e tij, në asnjë lloj mënyre, pa vendimin e gjykatës.

3. Përjashtimisht nga sa parashikohet në pikën 2, prokurori ose oficeri i policisë gjyqësore mund të aksesojë të dhënat apo informacionet të parashikuara në këtë nen, vetëm në një nga këto raste:

a) për qëllime të parandalimit të menjëhershëm, kur ekziston rreziku konkret dhe aktual i kryerjes së veprave me qëllime terroriste, krimeve kundër pavarësisë dhe rendit kushtetues, krimeve kundër jetës ose çdo veprë penale që mund të përbëjë rrezik konkret dhe aktual për jetën ose integritetin fizik, krimeve seksuale, apo trafikimit të qënieve njerëzore, armëve ose narkotikëve,

b) kur hetohet për rrëmbim ose mbajtje peng të personit;

c) kur ka rrezik konkret dhe aktual për manipulimin ose zhdukjen e të dhënave ose informacioneve në brendësi të celularit, pajisjes, apo sistemit, të cilat do të përbënin provë, me kusht që të gjitha mjetet/mënyrat e tjera të përmendura në nenin 152/ç të jenë të pamundura për tu zbatuar në rastin konkret, ose të pamjaftueshme për të shmangur këtë rrezik;

ç) nëse mbajtësi i celularit, pajisjes, sistemit, jep me shkrim në mënyrë të lirë e të pandikuar pëlqimin për aksesin e të dhënave dhe aksesin bëhet vetëm në ato të dhëna ose informacione për të cilat ai e jep këtë pëlqim. Dhënia e pëlqimit me shkrim bëhet vetëm pasi personi të jetë njohur me të drejtën e tij për të refuzuar dhënien e aksesit, si dhe për të përcaktuar ato të dhëna ose informacione tek të cilat ai e lejon aksesin. Ndalohet përdorimi i çdo metode, mjeti apo mënyre komunikimi, që ndikon në lirinë e vullnetit të personit që jep pëlqimin.

Edhe në këto raste, prokurori ose oficeri i policisë gjyqësore duhet të kujdeset që të kufizojë kërkimin dhe ekstraktimin vetëm në ato të dhëna ose informacione që janë të nevojshme për qëllimin dhe rastin konkret, si dhe të mos lejojë përhapjen e tyre tek të tretë që nuk janë të nevojshëm për qëllimet sipas kësaj pike.

Ndërhyrja sipas kësaj pike duhet të vlefësohet nga gjykata sa më parë të jetë e mundur, por jo më vonë se 48 orë. Gjykata gjatë vlerësimit shqyrton nëse ekzistonte apo jo një nga rastet sipas përcaktimeve të kësaj pike, si edhe nëse janë respektuar rregullat e kufizimit në kërkim dhe ekstraktim. Në rastin e shkronjës “ç” ndërhyrja i nënshtrohet rishikimit gjyqësor vetëm mbi bazën ankimit të palës, nëse ajo pretendon se prokurori apo oficeri i policisë gjyqësore kanë vepruar në tejkalim apo shkelje të pëlqimit të dhënë, apo të rregullave dhe ndalimeve të përcaktuara në vetë shkronjën “ç”.

Neni 152/b
Përmbajtja e kërkesës për autorizim

1. Kërkesa e prokurorit për autorizimin e përdorimit të mjetit të provës, ose kërkit të saj, duhet të përmbajë arsyetimin e plotë të shkaqeve dhe qëllimeve përse kërkohet marrja e provës, llojin e të dhënave ose informacioneve që kërkohen nga pajisja, si dhe elementët e tjerë të përmendur në shkronjat “a” deri në “ç” të nenit 152/c. Të dhënat ose informacionet e kërkuara dhe elementët e tjerë paraqiten në mënyrë përshkruese sipas qëllimit, nevojave dhe kontekstit të hetimit dhe ky detyrim nuk nënkupton barrën e prokurorit për të parashikuar dhe identifikuar individualisht dokumentat apo të dhënat ose informacionet precize që mund të dalin vetëm si rezultat i procesit të kërkit. Objekt i së njëjtës kërkesë mund të jenë edhe më shumë se një celular/pajisje/sistem, të lidhur me të njëjtin hetim, me kusht që për secilin prej tyre të zbatohen rregullat dhe garancitë e parashikuara në këtë kre.
2. Në rast se gjatë kërkit të të dhënave ose informacioneve, pasi është marrë vendimi gjyqësor autorizues sipas nenit 152/c, rezulton se janë të nevojshme edhe të dhëna ose informacione të tjera përtej specifikimeve të kërkuara më parë, prokurori duhet të paraqesë kërkesë të re për autorizim duke i përshkruar ato.
3. Kur kërkesa kryhet sipas pikës 2 të nenit 152/a, ajo duhet të përmbajë gjithashtu arsyetimin për urgjencën, ose shpjegimin e rrethanave të flagrancës apo ndjekjes, të shoqëruar me provat përkatëse, të cilat duhet të shqyrtohen nga gjykata së bashku me shkaqet dhe nevojat për autorizimin. Nëse është rasti i përmendur në paragrafin e fundit të pikës 5, të nenit 152/ç, prokurori duhet të argumentojë edhe kompleksitetin e çështjes.

Neni 152/c
Vendimi gjyqësor autorizues

Brenda 4 ditëve nga paraqitja e kërkesës nga prokurori, afat i cili në çështje komplekse, mund të zgjatet me 2 deri në 4 ditë të tjera, gjykata nëse e gjen të mbështetur atë, vendos për pranimin e saj dhe në përmbajtje të vendimit përcakton dhe arsyeton ndër të tjera:

- a) celularin/ët, pajisjen/et, apo sistemin/et. Nëpërmjet të njëjtit vendim mund të jepet autorizimi për më shumë se një të tillë, të lidhur me të njëjtin hetim.
- b) mjetin e provës, apo të kërkit të saj që do të përdoret.
- c) objektin e kërkit, të përcaktuar duke iu referuar veprës penale në hetim e sipër, si dhe kategoritë e të dhënave dhe informacioneve që kërkohen përmes këtij mjeti në funksion të hetimit. Përcaktohet gjithashtu sistemi ose aplikacioni elektronik i pajisjes në të cilin do të kryhet kërkit ose proceset e tjera, shtrirja kohore, duke treguar se cilës periudhë kohore i përketin të dhënat dhe informacionet e kërkuara, fjalët kyçe, ose kritere të tjera për filtrimin e të dhënave ose informacioneve kur kjo është e mundur dhe në masën që këto elemente është e arsyeshme që të parashikohen në momentin e autorizimit. Aty ku këto elemente nuk mund të specifikohen paraprakisht, vendimi autorizues duhet të përmbajë arsyen dhe mënyrën sesi shtrirja e kërkit do të kufizohet gjatë kryerjes së tij. Kërkit duhet të zhillohet në mënyrë të tillë që të zvogëlohet sa më shumë të jetë e mundur ndërhyrja në korrespondencën dhe të dhënat ose informacionet e tjera të jetës private të individit, duke u përqendruar vetëm në ato që lidhen me hetimin dhe duke shmangur të gjitha të tjerat, veçanërisht ato që gëzojnë mbrojtje të posaçme nga ligji.
- ç) afate për ruajtjen dhe analizimin, si edhe personat e autorizuar për akses dhe për të kryer proceset përkatëse sipas mjetit respektiv të provës apo të kërkit të saj. Në përmbajtje të

vendimit përcaktohet detyrimi i tyre për ta përdorur pajisjen dhe të dhënat ose informacionet vetëm për qëllimet e autorizimit dhe për të mos nxjerrë apo përhapur ato tek të tretët.

Vendimi mund të autorizojë që në procesin e kërkimit të të dhënave ose informacioneve të përfshihen persona të profesioneve të veçanta në varësi të kontekstit të të dhënave objekt kërkimi. Është i ndaluar përdorimi i informacionit të privilegjuar që gjendet në pajisje, dhe nëse janë bërë kopje të tij, është i detyrueshëm shkatërrimi i tyre.

d) detyrimin e prokurorit që t'a informojë subjektin të cilit i është sekuestruar pajisja për bazën dhe arsyet thelbësore që kanë shërbyer për autorizimin e aksesit në përmbajtjen e pajisjes, sapo komunikimi i këtij informacioni të mos rrezikojë më nevojat e hetimit, si dhe për të drejtën e tij për ankim kundër vendimit.

dh) urdhërimin e prokurorit që t'a informojë subjektin të cilit i është sekuestruar pajisja për detyrimin për të mos ndërhyrë me çfarëdo mënyre apo mjeti për përpunimin e të dhënave ose informacioneve në përmbajtje të pajisjes, apo që vizualizohen përmes saj.

e) nëse është e nevojshme dhe kërkohet nga prokurori, për veprimet ose masat e nevojshme që duhet të autorizohen prej saj, gjykata urdhëron kryerjen e veprimeve, për të parandaluar fshirjen apo ndryshimin e të dhënave ose informacioneve të ruajtura në sistemet e ruajtjes së të dhënave ose informacioneve (Cloud), duke kërkuar ose urdhëruar nëse është nevoja drejtëpërdrejtë subjektin që mban/administron këto sisteme ruajtjeje.

ë) detyrimin e prokurorit për dokumentimin e detajuar të të gjitha veprimeve të kryera për kërkimin dhe analizimin e të dhënave ose informacioneve, duke përfshirë mënyrën e aksesimit, kriteret e përdorura për kërkimin, të dhënat e përzgjedhura, si dhe masat e marra për garantimin e integritetit, me qëllim që të mundësohet një kontroll gjyqësor real dhe efektiv, në rast pretendimesh për arbitraritet, tejkalim të autorizimit ose shkelje të garancive procedurale.

f) detyrimin e prokurorit që pas përfundimit të proceseve dhe marrjes së kopjes të të dhënave ose informacioneve të nevojshme, të urdhërojë kthimin e pajisjes tek pronari i saj, nëse mbajtja e vetë pajisjes nuk është më e nevojshme.

g) afatin brenda të cilit prokurori duhet të përfundojë të gjitha proceset dhe ti paraqesë gjykatës për kontroll raportin për të dhënat ose informacionet e përfutuara dhe të kopjuara nga pajisja, ku përshkruhen të gjitha veprimet e kryera me pajisjen dhe me të dhënat e saj, mënyrën dhe kriteret e përdorura për kërkimin e të dhënave dhe analizimin e tyre.

Neni 152/ç

Veprimet për ruajtjen e pajisjes gjatë sekuestros, garantimin e integritetit të të dhënave/informacioneve dhe paralajmërimin e subjektit të cilit i është sekuestruar pajisja

1. Organi procedues, pas marrjes së autorizimit gjyqësor, sigurohet për zbatimin e sekuestros duke e sekuestruar pajisjen personit që e ka në zotërim atë.

2. Pas sekuestrimit, pajisja mbahet e mbyllur dhe e vulosur dhe organi procedues mund të kryejë çdo veprim tjetër duke përdorur masa dhe mjete teknike për të garantuar ruajtjen dhe mosndryshimin e të dhënave dhe informacioneve në përmbajtje të pajisjes. Këto veprime dokumentohen në procesverbal dhe duhet të jenë të verifikueshme përmes zinxhirit të ruajtjes. Si rregull, vulosja kryhet në prani të subjektit të cilit i është sekuestruar pajisja dhe/ose të avokatit të tij. Përgjashtim bën rasti kur prania e tyre është e pamundur, ose kur prokurori përmes një vendimi të arsyetuar, përcakton se prania e tyre përbën rrezik konkret për hetimin.

Ankimi i personit subjekt të sekuestrimit sipas shkronjës “ d ” të nenit 152/c, nuk pezullon zbatimin e vendimit autorizues.

3. Organi procedues duhet të marrë gjithashtu masat e nevojshme që të parandalojë fshirjen apo ndryshimin e të dhënave ose informacioneve të ruajtura në sistemet e ruajtjes së të dhënave ose informacioneve (Cloud) për përftimin e të cilave është sekuestruar pajisja.
4. Organi procedues i njofton gjithashtu subjektit të cilit i është sekuestruar pajisja detyrimin për të mos ndërhyrë me çfarëdolloj mënyre apo mjeti për përpunimin e të dhënave ose informacioneve në përmbajtje të pajisjes, apo që vizualizohen përmes saj.
5. Pajisja e mbyllur dhe e vulosur së bashku me dokumentacionin e sekuestrimit i përcillet prokurorit brenda 48 orëve.
6. Në rastet kur sekuestrimi është kryer nga policia gjyqësore në kushtet e flagrancës, ndjekjes ose urgjencës, krahas masave dhe mjeteve të tjera teknike për garantimin e integritetit të të dhënave të pajisjes, kur nuk shmanget dot mundësia e ndërhyrjes mbi gjendjen e të dhënave ose informacioneve dhe fshirjen e tyre në distancë, lejohet të kryhet një kopje teknike e plotë vetëm si masë paraprake ruajtjeje në kushtet e urgjencës, për të parandaluar humbjen ose ndryshimin e provës, duke garantuar integritetin e saj dhe zinxhirin e ruajtjes. Edhe në këtë rast, organi procedues nuk ka të drejtë t'i aksesojë të dhënat dhe informacionet e kopjuara pa autorizimin e gjykatës dhe as t'i shpërndajë në asnjë formë ato, me përjashtim të rastit të përcaktuar në pikën 3, të nenit 152/a të këtij Kodi, në të cilin duhet të zbatohet gjithashtu detyrimi për dokumentimin e zinxhirit të ruajtjes. Prokurori brenda 48 orëve, nëse e vlerëson të mbështetur dhe të nevojshme sekuestron, duhet t'i kërkojë gjykatës vleftësimin e sekuestros dhe autorizimin për përdorimin e mjetit përkatës të provës ose të kërkimit të saj mbi pajisjen. Në të kundërt, urdhëron kthimin menjëherë të pajisjes subjektit të cilit ajo i është sekuestruar. Në rastin e mosvleftësimit të sekuestros, kopja teknike duhet të shkatërrohet.
7. Afati sipas pikës 6, dyfishohet kur është e nevojshme për shkak të kompleksitetit të çështjes. Kompleksiteti i çështjes duhet të argumentohet posaçërisht nga prokurori, krahas urgjencës, flagrancës, ndjekjes, rrezikut të fshirjes/ndryshimit të të dhënave/informacioneve që diktoi bërjen e kopjes paraprake nëse ishte rasti, si dhe vetë nevojës për sekuestrim.

Neni 152/d

Kontrolli gjyqësor mbi mënyrën e zbatimit të vendimit autorizues

1. Në përfundim të afatit të caktuar nga gjykata, prokurori i përcjell asaj raportin e përcaktuar në shkronjën “g” të nenit 152/c, duke kërkuar vendosjen e sekuestros mbi të dhënat ose informacionet e përftuara nga mjeti i provës ose i kërkimit të saj, ose duke kërkuar vetëm mbajtjen e kopjes së tyre. Në çdo rast, kopjet që janë të parëndësishme për procedimin duhet të shkatërrohen. Kopje e raportit i dërgohet gjithashtu njëkohësisht edhe të pandehurit ose mbrojtësit të tij, si dhe subjektit të cilit i është sekuestruar pajisja ose avokatit të tij, të cilët nëse kanë kundërshtime ndaj procedurës së ndjekur, duhet t'ia dërgojnë me shkrim gjykatës brenda 15 ditëve.
2. Kur objekt i të njëjtit autorizim kanë qenë më shumë se një celular/pajisje/sistem në funksion të të njëjtit hetim, apo kur janë kryer disa sekuestrime dhe autorizime njëri pas tjetrit në funksion të të njëjtit hetim, kontrolli gjyqësor mbi mënyrën e zbatimit të vendimit/eve autorizues mund të kryhet përmes një vlerësimi për të gjitha pajisjet. Sidoqoftë, nëse vlerësohet nga prokurori dhe miratohet nga gjykata, kontrolli mund të zhvillohet me vlerësime të ndara për celularët/pajisjet e veçanta nëse kjo gjykohet se i shërben efektivitetit të procedimit, me kusht që të respektohen rregullat dhe garancitë e përcaktuara në këtë kre.
3. Gjykata, brenda 20 ditëve nga paraqitja e kundërshtimeve të palës së interesuar, ose, kur nuk paraqiten kundërshtime, brenda 5 ditëve nga përfundimi i afatit 15 ditor të përcaktuar në pikën 1, shqyrton përputhshmërinë e veprimeve të kryera dhe të të dhënave ose informacioneve të

përzgjedhura nga policia gjyqësore dhe prokurori në raport me vendimin e mëparshëm të autorizimit dhe me parashikimet e këtij kreu dhe të dispozitave të tjera të këtij Kodi. Pasi vlerëson edhe kundërshtimet e të pandehurit ose personit të cilit i është sekuestruar pajisja, kur ka të tilla, dhe dëgjon palët, gjykata vendos:

a) Pranimin e plotë ose të pjesshëm të kërkesës së prokurorit, duke treguar të dhënat ose informacionet për të cilat prokurori duhet të mbajë kopje për nevoja të hetimit dhe ato për të cilat duhet ti asgjësojë kopjet e krijuara, si të panevojshme për hetimin. Në rast se nuk është më e nevojshme që vetë celulari/pajisja/sistemi të qëndrojë në sekuestro, gjykata urdhëron kthimin e tij pronarit. Në të kundërt, gjykata përcakton afatin e kohëzgjatjes së sekuestros mbi celularin/pajisjen/sistemin;

b) Rrëzimin e kërkesës së prokurorit, detyrimin e tij për të asgjësuar të gjitha kopjet e krijuara të të dhënave ose informacioneve dhe revokimin e sekuestros mbi celularin/pajisjen/sistemin duke ia kthyer atë subjektit menjëherë.

4. Kundër vendimit të gjykatës mund të ushtrohet ankim brenda 15 ditëve nga prokurori, ose nga subjekti të cilit i është sekuestruar pajisja.

5. Përgjashtimisht, e drejta e të pandehurit dhe e personit të cilit i është sekuestruar celulari/pajisja/sistemi për tu njohur me raportin dhe për të paraqitur kundërshtimet e tij mund të kufizohet me vendim të gjykatës bazuar në kërkesën e prokurorit në rastet kur vlerësohet se njohja me të mund të dëmtojë integritetin e hetimeve që janë në zhvillim e sipër, me kusht që kjo të arsyetohet në mënyrë të plotë, kufizimi të jetë proporcional dhe që gjykata të kryejë vlerësimin e plotë të të dhënave dhe të procedurës së ndjekur.

Neni 152/dh Ndalimi i përdorimit

Rezultatet e përfuara nga mjeti i provës apo i kërimit të saj nëse janë marrë në mungesë apo në tejkallim të autorizimit gjyqësor, vleftësimit, miratimit gjyqësor ex post, ose duke shkelur ndalimet e përcaktuara në këtë kre, janë të papërdorshme.”

Neni 22

Në nenin 153 shtohet pika 4 me këtë përmbajtje:

“4. Dëshmia merret përmes regjistrimit audioviziv, përveç rasteve përjashtimore të përcaktuara në nenin 115, pika 3, të këtij Kodi. Dëshmia e paregjistruar në shkelje të parashikimeve të këtij Kodi nuk mund të përdoret.”

Neni 23

Në nenin 179 pas pikës 4, shtohet pika 5, me këtë përmbajtje:

5. Caktimi si ekspert i një personi të paregjistruar dhe pa njohuritë e posaçme në degën përkatëse për ta kryer ekspertimin, mosnjohimi i të pandehurit dhe mbrojtësit të tij, ose mohimi i të drejtave të tjera të përmendura në pikën 2 të këtij neni passjell pavlefshmëri që mund të konstatohet edhe kryesisht nga gjykata.”

Neni 24

Në nenin 191/a, pas pikës 3, shtohet pika 4 me këtë përmbajtje:

“4. Marrja e të dhënave të përcaktuara në këtë nen, pa vendimin ose vlerësimin e gjykatës sjell si pasojë papërdorshmërinë e tyre.”

Neni 25

Në nenin 198, shtohet pika 4 me këtë përmbajtje:

“4. Këqyrja nuk mund të përdoret nga organi procedues për të kërkuar dhe përfutur provat që merren përmes kontrollit personal, të vendit, të banesës, të korrespondencës, apo përmes mjeteve të tjera të provës dhe të kërkimit të saj, si dhe nuk mund të përdoret për të vëzhguar brendinë e informacionit të celularëve, pajisjeve elektronike, dhe sistemeve që përmbajnë komunikime, korrespondencë dhe të dhëna të tjera personale për të cilat zbatohen rregullimet e posaçme të këtij Kodi.”

Neni 26

Në nenin 199, pika 3, numri “201/a” zëvendësohet me numrin “207/a”.

Neni 27

Nenet 201/a dhe 201/b shfuqizohen.

Neni 28

Në nenin 202/a, bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Pika 1 ndryshohet si më poshtë:

“1. Vendimi për lejimin e kontrollit duhet të tregojë llojin e kontrollit, personin që kontrollohet dhe gjeneralitetet e tij, vendet apo banesën objekt kontrolli, provat materiale apo sendet që kërkohen, duke i specifikuar ato, lidhjen që ato kanë me faktin penal të pretenduar për të cilin po procedohet, arsyet që lejojnë kontrollin, si dhe autoritetin që do të kryejë atë. Lidhja që kanë sendet me faktin penal duhet të përshkruhet me shkallë të mjaftueshme specifikimi, në mënyrë që organi zbatues të mund të identifikojë sendet e kërkuara dhe t'i dallojë ato nga sendet që janë jashtë objektit të vendimit. Nuk lejohet marrja e sendeve të tjera të ndodhur në objektin e kontrollit që nuk kanë lidhje me të njëjtën vepër penale, përveçse në rastet kur:

a) mbajtja e tyre në vetvete është e paligjshme; ose

b) janë sende që duket haptazi se kanë shërbyer si mjete për realizimin e një veprë tjetër penale që ndiqet kryesisht apo mbi to gjenden në mënyrë dukshme gjurmë të këtyre veprave.”

2. Në fjalinë e fundit të pikës 2, pas togfjalëshit “që kërkohet” shtohet togfjalëshi “duke e specifikuar atë”.

3. Pas pikës 4, shtohet pika 5 me këtë përmbajtje:

“5. Shkelja e parashikimeve të këtij neni lidhur me përmbajtjen e vendimit të kontrollit, passjell papërdorshmërinë e provave të marra gjatë tij, si dhe të provave të marra në tejkalim ose mungesë të vendimit, me përjashtim të rastit kur gjykata konstaton se shkelja ishte e parëndësishme dhe nuk ka cënuar të drejtat dhe pozitën e të pandehurit. Papërdorshmëria nuk shtrihet mbi ato prova materiale që përbëjnë sende që kanë shërbyer si mjete për realizimin e veprës penale ose mbi të cilat gjenden gjurmë apo që kanë qenë objekt i veprimeve të të pandehurit, produktet e veprës penale dhe çdo lloj pasurie tjetër, që lejohet të konfiskohet, sipas nenit 36 të Kodit Penal.”

Neni 29

Në nenin 207 bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Në fund të pikës 2, shtohet togfjalëshi “si dhe duke kërkuar vleftësimin e sekuestrimit të tyre brenda 48 orëve në gjykatë”.
2. Pika 3 ndryshohet si më poshtë:
“3. Sendet që nuk kanë lidhje me veprën penale për të cilat është dhënë vendimi i kontrollit, mund të sekuestrohen vetëm nëse:
 - a) mbajtja e tyre në vetvete është e paligjshme; ose
 - b) janë sende që duket haptazi se kanë shërbyer si mjete për realizimin e një vepre tjetër penale që ndiqet kryesisht, ose mbi të cilat gjenden në mënyrë dukshme gjurmë të këtyre veprave; ose
 - c) është e dukshme se përbëjnë produkte të një vepre tjetër penale që ndiqet kryesisht ose janë sende që lidhen me këto vepra, të cilat i nënshtrohen konfiskimit, sipas nenit 36 të Kodit Penal.

Neni 30

Pas nenit 207 shtohet seksioni II/1 me titull “Mjete të tjera të kërimit të provës që kërkojnë veprime me ndikim në lirinë personale” me këtë përmbajtje:

“Neni 207/a

Marrja me detyrim e kampionëve biologjikë ose kryerja e procedurave mjekësore të detyruara

1. Marrja me detyrim e kampionëve biologjikë nga i pandehuri ose persona të tjerë, apo kryerja e një procedure mjekësore të detyruar bëhet vetëm në përputhje me parashikimet e këtij neni në rastet kur procedohet për krime që kryhen me dashje, të konsumuara ose në tentativë, për të cilat ligji parashikon dënim më të lartë se tre vjet në maksimum.
2. Prokurori, pasi merr pëlqimin e të pandehurit ose personave të tjerë, mund të kërkojë marrjen e kampionëve biologjikë, me qëllim përcaktimin e profilit të ADN-së. I njëjti parashikim zbatohet edhe për kryerjen e procedurës mjekësore.
3. Pëlqimi i personit jepet me shkrim. Personi, të cilit i merret kampioni ose i cili do i nënshtrohet procedurës mjekësore, nënshkruan përpara prokurorit një deklaratë, nëpërmjet së cilës jep pëlqimin dhe konfirmon se është njoftuar në lidhje me arsyen e marrjes së kampionëve biologjikë ose kryerjes së procedurës mjekësore.
4. Për personin e mitur, pëlqimin e jep prindi ose kujdestari ligjor.

5. Mbi bazën e kërkesës së prokurorit, gjykata mund të vendosë që marrja e kampionëve biologjikë ose procedura mjekësore të kryhet pa pëlqimin e personit, kur është e nevojshme dhe duke kufizuar lirinë e tij, nëse nuk dëmtohet shëndeti i tij dhe nëse është e domosdoshme për të provuar faktet në procedim.

6. Nuk mund të kryhen procedura mjekësore që:

- a) bien në kundërshtim me dispozita ndaluese ligjore; ose
- b) vënë në rrezik jetën e personit, integritetin fizik ose shëndetin e tij, dinjitetin apo mund të dëmtojnë fëmijën e palindur ose që sipas protokolleve mjekësore, mund të shkaktojnë vuajtje të një shkalle jo të ulët.

7. Vendimi i gjykatës mbi marrjen e kampionit biologjik ose procedurën mjekësore duhet të përmbajë:

- a) të dhënat personale të personit që i nënshtrohet marrjes së kampionit biologjik ose procedurës mjekësore ose informacionin e nevojshëm për identifikim;
- b) veprën penale për të cilën ka nisur procedimi dhe një përshkrim të përmbledhur të fakteve përkatëse;
- c) një përshkrim të detajuar të llojit të kampionit biologjik që do të merret ose të procedurës mjekësore që do të kryhet, si edhe arsyet përse prova nuk mund të merret në mënyrë tjetër;
- ç) të drejtën e personit që i nënshtrohet marrjes së kampionit biologjik ose procedurës tjetër mjekësore të ndihmohet nga një mbrojtës ose një person i besuar;
- d) vendin, datën, kohën dhe mënyrën e saktë të marrjes së kampionit biologjik ose kryerjes së procedurës tjetër mjekësore;
- dh) njoftimin që personi që i nënshtrohet marrjes së kampionit biologjik ose procedurës tjetër mjekësore është i detyruar të paraqitet dhe paralajmërimin për shoqërim të detyrueshëm nëse nuk paraqitet pa shkaqe të ligjshme;
- e) nëse i pandehuri ose personi ka dhënë pëlqimin për marrjen e kampionit biologjik ose procedurës mjekësore, prokurori e bashkëngjijt pëlqimin me shkrim në dosje.

8. Të paktën tre ditë përpara marrjes së kampionit biologjik ose kryerjes së procedurës mjekësore, vendimi i parashikuar në paragrafin 5, të këtij neni, i njoftohet personit përkatës.

9. Kur personi që i nënshtrohet marrjes së kampionit biologjik ose procedurës mjekësore është i pandehuri ose viktimë, vendimi i njoftohet të pandehurit, avokatit mbrojtës dhe viktimës. Në rast se personi nuk është i pandehuri apo viktimë, vendimi i njoftohet personit, të pandehurit, viktimës dhe avokatit të tij. Në rastin e të miturit, vendimi u njoftohet prindërve ose kujdestarit të tij ligjor.

10. Në rast se personi që i nënshtrohet procedurave të mësipërme nuk paraqitet në vendin e caktuar pa arsye të ligjshme, prokurori menjëherë mund t'i kërkojë gjykatës të urdhërojë shoqërimin e tij të detyrueshëm dhe të vendosë marrjen e kampionit ose kryerjen e procedurës mjekësore. Policia gjyqësore ekzekuton urdhrin e gjykatës.

11. Në raste të ngutshme, kur ka arsye për të besuar se vonesa mund të shkaktojë humbjen ose dëmtimin e vërtetësisë së provës, vendimi merret nga prokurori, i cili mund të urdhërojë shoqërimin e detyrueshëm të personit.

12. Brenda 48 orëve nga kryerja e veprimit, prokurori i kërkon gjykatës vlefhtësimin e urdhrave të nxjerrë sipas paragrafit 10 të këtij neni. Gjkata vlefhtëson veprimet e prokurorit brenda 48 orëve, duke njoftuar prokurorin dhe mbrojtësin.

13. Kur kampioni biologjik ose procedura mjekësore merret ose kryhet tek i dyshuari ose i pandehuri, prania e mbrojtësit është e detyrueshme.

14. Në rast të marrjes së kampionit biologjik ose kryerjes së procedurës mjekësore mbi të miturin, prania e prindit, kujdestarit ligjor ose e një personi të besuar prej tij është e detyrueshme.

15. Rezultatet e analizave të kampionëve biologjikë ose procedurës mjekësore të marrë në shkelje të parashikimeve të këtij neni janë të papërdorshme.

Neni 207/b
Asgjësimi i kampionëve biologjikë

1. Kampionët biologjikë ruhen për aq kohë sa i shërbejnë qëllimeve të procedimit. Asgjësimi i tyre bëhet në përputhje me rregullat e këtij Kodi.
2. Në rastet kur i pandehuri deklarohet i pafajshëm me vendim të formës së prerë, gjykata urdhëron asgjësimin e kampionëve biologjikë të marra prej tij.
3. Brenda 60 ditëve nga vendimi i pafajësisë, prokurori, viktimë ose përfaqësuesi ligjor i viktimës mund t'i kërkojë gjykatës që të urdhërojë ruajtjen e kampionëve biologjikë të marra nga persona të tjerë, të ndryshëm nga i pandehuri, nëse kampionët duhet të përdoren në një procedim penal tjetër. Në të kundërt gjykata urdhëron asgjësimin.
4. Kur i pandehuri deklarohet fajtor, kampionët biologjikë të marra prej tij ruhen për 20 vjet nga dita që vendimi merr formë të prerë.
5. Gjykata mund të urdhërojë ruajtjen e kampionëve deri në 40 vjet kur i pandehuri është deklaruar fajtor për një veprë për të cilën në Kodin Penal parashikohet një dënim me burgim jo më pak se 10 vjet në maksimum.
6. Profilet e ADN-së të kampionëve që janë marrë në vendin e ngjarjes dhe që nuk i atribuohen një personi të caktuar mbahen deri në plotësimin e afateve të parashkrimit të ndjekjes penale.
7. Në rast se marrja e kampionëve kryhet në kundërshtim me dispozitat e këtij Kodi, organi procedues urdhëron shkatërrimin e tyre.
8. Mënyra e ruajtjes së kampionëve, procedura dhe organi kompetent për asgjësimin e tyre, parashikohen me udhëzim të përbashkët të ministrit përgjegjës për rendin dhe sigurinë publike dhe ministrit përgjegjës për shëndetësinë. “

Neni 31

Në nenin 208, pas pikës 3 shtohen pikat 4 dhe 5 me këtë përmbajtje:

- “4. Kur sekuestrimi disponohet nga prokurori, ai duhet të vleftësohet brenda 72 orëve nga gjykata. Në rastet e çështjeve komplekse, ky afat dyfishohet, me kusht që të jetë arsyetuar shkaku i kompleksitetit.
5. Provat materiale dhe sendet e marra në tejkalim të vendimit të sekuestrimit, ose në mungesë të vlerësimit, janë të papërdorshme. Papërdorshmëria nuk shtrihet mbi ato prova materiale që përbëjnë sende që kanë shërbyer si mjete për realizimin e veprës penale ose mbi të cilat gjenden gjurmë apo që kanë qenë objekt i veprimeve të të pandehurit, produkte të veprës penale apo të çdo veprë tjetër penale dhe çdo lloj pasurie tjetër, që i nënshtrohet konfiskimit, sipas nenit 36 të Kodit Penal.”

Neni 32

Në nenin 215, bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Në pikën 6, togfjalëshi “kur është e mundur” shfuqizohet.
2. Pas pikës 6, shtohet pika 7, me këtë përmbajtje:
“7. Shkelja e rregullave mbi asgjësimin të përcaktuara në këtë nen passjell përgjegjësinë administrative ose disiplinore sipas ligjit.”

Neni 33

Në nenin 221, pika 5 ndryshohet si më poshtë:

“5. Përgjimi parandalues rregullohet me ligj të veçantë. Rezultatet e përgjimeve parandaluese nuk mund të përdoren si provë në asnjë proces gjyqësor, por mund të përdoren si indicie hetimore me kusht që të jenë autorizuar nga ligji. Në çdo rast, këto përgjime nuk mund të përmenden në akte hetimore, as të përbëjnë objekt dëshmie apo deklarimi dhe as të publikohen në çdo lloj mënyre.”

Neni 34

Në nenin 222, bëhen këto ndryshime:

1. Në pikën 1 togfjalëshi “ekziston një dyshim i arsyeshëm dhe i bazuar në prova se ka kryer një veprë penale” zëvendësohet me togfjalëshin “ka të dhëna të rëndësishme, bazuar në prova konkrete dhe të verifikueshme, se ai ka kryer një veprë penale.”

2. Në pikën 2, pas togfjalëshit “me akt të motivuar” shtohet togfjalëshi “në të cilin duhet të tregojë konkretisht arsyet dhe rrethanat faktike që diktojnë urgjencën dhe dëmin e mundshëm ndaj hetimit”

3. Pika 4 ndryshohet si më poshtë:

“4. Në rastet e parashikuara në paragrafët 1, 2 dhe 3, të këtij neni, gjykata merr vendim të arsyetuar në dhomë këshillimi, brenda 48 orëve nga paraqitja e kërkesës së prokurorit. Kundër vendimit që refuzon kërkesën për përgjim mund të bëhet ankim i veçantë në gjykatën e apelit brenda 24 orëve. Gjykata e apelit shqyrton ankimin brenda 48 orëve nga marrja e akteve. Paraqitja e kërkesës për vleftësimin e përgjimit nuk shkakton ndërprerjen e tij. Në rastet e çështjeve komplekse afatet e përcaktuara në këtë pikë dyfishohen, me kusht që nevoja e zgjatjes të jetë e arsyetuar në mënyrë konkrete.”

4. Pika 5 ndryshohet si më poshtë:

“5. Vendimi për përgjimin tregon mënyrën e kryerjes dhe kohëzgjatjen e veprimeve, e cila nuk mund t'i kalojë pesëmbëdhjetë ditët. Ky afat, me kërkesë të arsyetuar të prokurorit, mund të zgjatet nga gjykata për një periudhë prej 15 ditësh, kur ekzistojnë kushtet e parashikuara në paragrafin 1 dhe njëkohësisht, rezultatet e përgjimit të siguruara deri në këtë fazë, të diktojnë nevojën për vijimin e përgjimit. Përgjimi nuk mund të ketë një kohëzgjatje totale më të gjatë se 45 ditë, me përjashtim të rastit kur dalin në pah elemente specifike dhe konkrete të reja, të cilat duhet të arsyetohen qartë në vendim, dhe të justifikojnë domosdoshmërinë absolute për vazhdimin e veprimeve përtej këtij afati. Përveç rasteve kur me ligj parashikohet ndryshe, nuk zbatohet afati maksimal 45 ditor, dhe përgjimi mund të kryhet për një kohëzgjatje totale deri në 3 muaj, për procedimet që kanë si objekt veprat e mëposhtme:

- a) veprat sipas parashikimeve të shkronjës “b” të nenit 75/a të këtij Kodi;
- b) veprat me qëllime terroriste;
- c) rrëmbimi ose mbajtja peng e personit;
- ç) veprat penale të parashikuara në nenet 293/a, 293/b, 293/c, 293/ç, 294, 295, 295/a, 295/b të Kodit Penal;
- d) veprat penale kundër veprimtarisë shtetërore të kryera nga shtetasit dhe nga punonjësit shtetërorë ose në shërbim publik, si dhe veprat penale kundër drejtësisë të cilat dënimin maksimal të parashikuar e kanë jo më pak se 7 vjet burgim;

dh) Veprat penale të parashikuara në nenet 73, 74, 75, 89/a, 110/a, (110/b, 110/c), 114, 115, 117, 128/b të Kodit Penal.”

Gjykata mund ta shtyjë përgjimin për periudha të tjera shtesë prej 30 ditësh, nëse ekziston domosdoshmëria absolute për vazhdimin e përgjimit.

5. Në pikën 8, në fund të fjalisë, shtohet togfjalëshi “për sa kohë nuk kryhen në vende private, nuk përbëjnë ndërhyrje thelbësore në jetën private të personit si dhe nuk përmbajnë elemente audio.”

Neni 35

Në nenin 223 bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Pika 2 ndryshohet si më poshtë:

“Komunikimet e përgjuara regjistrohen dhe për veprimet e kryera mbahet procesverbal. Në procesverbal transkriptohet vetëm përmbajtja e komunikimeve të përgjuara që janë të lidhura me hetimin, duke përfshirë edhe ato që janë në dobi të personit nën hetim. Përmbajtja e përgjimeve që nuk kanë rëndësi për hetimin nuk transkriptohet, as në mënyrë të përmbledhur, dhe nuk përmendet në procesverbalet dhe shënimet e policisë gjyqësore, të cilat duhet të përmbajnë shënimin: “biseda e patranskriptuar nuk është e dobishme për hetimin”.

2. Pas pikës 2, shtohen pikat 2/1 dhe 2/2 me këtë përmbajtje:

“2/1. Prokurori jep udhëzime dhe mbikqyr procesin me qëllim që procesverbalet të hartohen në përputhje me dispozitat e pikës 2 dhe që ato të mos përmbajnë shprehje që nuk lidhen me hetimin, që dëmtojnë reputacionin e personave, shprehje që kanë të bëjnë me fakte dhe rrethana që i përkasin jetës private të bashkëbiseduesve, si dhe ato që lejojnë identifikimin e subjekteve të tjera të ndryshme nga palët, përveç nëse ato janë të rëndësishme për qëllimet e hetimeve.

2/2. Të gjitha komunikimet e përgjuara, të transkriptuara apo jo, ruhen në formën e tyre origjinale të regjistruar, në përputhje me afatet e përcaktuara në këtë Kod dhe në legjislacionin në fuqi, por në çdo rast të paktën deri në përfundimin e gjyqimit të çështjes me vendim të formës së prerë. Komunikimet e patranskriptuara nuk përfshihen në fashikullin e çështjes, por ruhen në mënyrë të sigurt nga prokurori dhe vihen në dispozicion të gjykatës nëse kërkohet.

I pandehuri ose mbrojtësi i tij mund t’i kërkojë gjykatës të urdhërojë transkriptimin dhe përfshirjen në dosje të komunikimeve të caktuara të patranskriptuara, duke treguar arsyet pse i konsiderojnë ato të rëndësishme për hetimin ose për mbrojtjen. Kjo e drejtë mund të ushtrohet vetëm deri në fillimin e seancës së parë të shqyrtimit gjyqësor në themel. Gjykata shqyrton regjistrimet origjinale dhe vendos me vendim të arsyetuar brenda 48 orëve nëse komunikimet e kërkuara janë të dobishme për çështjen dhe duhet të transkriptohen. Parashikimet e pikës 2 të këtij neni zbatohen edhe për çdo transkriptim shtesë të urdhëruar në këtë mënyrë. Dispozitat e këtij neni, në asnjë rast, nuk pengojnë të drejtën e të pandehurit dhe mbrojtësit të tij për të patur akses të plotë në dosje pas shuarjes së sekretit hetimor.”

Neni 36

Neni 228 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 228

Kushtet për caktimin e masave të sigurimit personal

“1. Askush nuk mund t’u nënshtrohet masave të sigurimit personal në qoftë se në ngarkim të tij nuk ka të dhëna të rëndësishme fajësie, bazuar në prova konkrete dhe të verifikueshme. Në vlerësimin e të dhënave të rëndësishme të fajësisë, zbatohen përcaktimet e pikave 2 dhe 3 të nenit 152, pikës 4 të nenit 154, pikës 5 të nenit 160 dhe të pikës 1 të nenit 226 të këtij Kodi. Referenca sipas kësaj pike nuk përjashtojnë zbatimin e përcaktimeve të tjera të këtij Kodi për provat, për aq sa ato janë të zbatueshme.”

2. Asnjë masë nuk mund të zbatohet kur ka shkaqe padënueshmërie, të shuarjes së veprës penale, ose dënimit.

3. Masat e sigurimit personal vendosen:

- a) kur gjatë hetimeve mbi faktet objekt procedimi ekzistojnë nevoja specifike dhe të pashmangshme të lidhura me rrezikun konkret dhe aktual për marrjen ose vërtetësinë e provës, elemente këto të cilat duhet të tregohen posaçërisht në arsyetimin e vendimit, në të kundërt vendimi është i pavlefshëm dhe kjo pavlefshmëri mund të konstatohet edhe kryesisht nga gjykata. Refuzimi i personit në hetim, apo i të pandehurit, për të bërë deklaratime, apo mospranimi i akuzës nga ana e tij, nuk përbëjnë rrethana apo fakte provuese të rrezikut aktual dhe konkret, dhe nuk mund të përdoren si shkaqe për të justifikuar vendosjen e masës;
- b) kur i pandehuri është larguar ose ekziston rreziku konkret dhe aktual që ai të largohet, bazuar në të dhënat dhe provat e paraqitura. Gjykata nuk mund të vlerësojë dhe të arrijë në përfundimin e rrezikut konkret dhe aktual të largimit duke u bazuar vetëm në rrezikshmërinë e figurës së veprës penale për të cilën po kryhet procedimi;
- c) kur për shkak të rrethanave të faktit dhe personalitetit të të pandehurit apo personit nën hetim, bazuar në sjellje ose në veprime konkrete të tij, apo në precedentë penalë të tij, ka rrezik konkret dhe aktual që ai të kryejë vepra të të njëjtit lloj me atë për të cilin procedohet. Në këtë rast masat e sigurimit mund të vendosen vetëm për veprat penale për të cilat dënimi maksimal i parashikuar është jo më i vogël se 4 vjet burgim. Vlerësimi i rrezikut konkret dhe aktual, edhe për sa ka lidhje me personalitetin e të pandehurit, nuk mund të kryhet duke u bazuar vetëm në rrezikshmërinë e figurës së veprës penale për të cilën po kryhet procedimi.

Neni 37

Neni 229 ndryshohet si më poshtë:

1. Çdo masë duhet të jetë në raport me rëndësinë e faktit, me sanksionin që parashikohet për veprën penale konkrete ose me sanksionin që vlerësohet se mund të jepet në rastin konkret. Gjatë vlerësimit të masës mbahen parasysh edhe vazhdimësia, përsëritja, si dhe rrethanat lehtësuese dhe rënduese të parashikuara nga Kodi Penal.

2. Caktimi i masave të sigurimit dhe proporcionaliteti i tyre nuk mund të justifikohen vetëm me natyrën apo rrezikshmërinë e veprës që procedohet dhe nuk mund të bazohet në dyshime, supozime ose spekulime, por në gjetje dhe fakte konkrete të provuara, si për ekzistencën e të dhënave të rëndësishme të fajësisë, ashtu edhe për të paktën një nga nevojat e sigurimit që përmenden në pikën 3 të nenit 228.

3. Kur i pandehuri është i mitur, gjykata mban parasysh interesin e tij më të lartë dhe kërkesën për të mos ndërprerë proceset edukative konkrete.

Në rast dënimi në shkallë të parë, në vendim, gjykata vlerëson edhe ekzistencën e nevojave të sigurimit, duke marrë parasysh rezultatin e procedimit, mënyrën e kryerjes së veprës penale dhe pasojat/elementet e dala më pas, nga të cilat mund të rezultojë se, si pasojë e vendimit, ekziston ndonjë nga nevojat e parashikuara në shkronjat “b” dhe “c”, të pikës 3, të nenit 228.

4. Masat e sigurimit personal vendosen gjithmonë, njëkohësisht me shpalljen e vendimit, kur, në përfundim të vlerësimit të kryer sipas fjalisë së parë të pikës 4 të këtij neni, rezulton se ekzistojnë nevojat e sigurimit të parashikuara nga neni 228 dhe njëkohësisht janë të pranishme të dy rrethanat e mëposhtme:

- a) dënimi ka të bëjë me një nga veprat penale për të cilat është parashikuar dënimi me burgim të përjetshëm ose dënimi me burgim në minimum me jo pak se 5 vjet dhe në maksimum jo më pak se 20 vjet, dhe
- b) kjo vepër rezulton të jetë kryer nga një person i dënuar në pesë vitet e mëparshme për vepra të së njëjtës natyrë.”

Neni 38

Neni 230 shfuqizohet.

Neni 39

Në seksionin 2 “Masat Shtrënguese” të kreut I, të titullit V, shtohet neni 231/a me këtë përmbajtje:

“Neni 231/a

Kritere të përgjithshme për vendosjen e masave shtrënguese

1. Përvec rasteve kur në këtë Kod parashikohet ndryshe dhe arrestimit në flagrancë, masat shtrënguese mund të vendosen vetëm për vepra penale për të cilat dënimi maksimal i parashikuar nga Kodi Penal është më i lartë se tre vjet burgim.

2. Përgjithësisht, mund të vendosen masat shtrënguese edhe për vepra penale për të cilat dënimi maksimal i parashikuar është më i vogël ose i barabartë se tre vjet burgim, me kusht që të vijojë nevoja e sigurimit dhe të përmbushen kriteret e përshtatshmërisë dhe proporcionalitetit të masës sipas përcaktimeve të këtij kreu, në rastet:

- a) kur janë shkelur detyrimet e vendosura nëpërmjet masave ndaluese; ose,
- b) e kryerjes së veprave penale të parashikuara nga nenet 89 ose 90, të kryera në të paktën një nga rrethanat rënduese të parashikuara në nenin 50, shkronjat “e/1” dhe “g”, apo të veprave të parashikuara nga neni 124/b, paragrafi i parë, neni 130/a, paragrafi i parë, ose neni 321, paragrafi i dytë, të Kodit Penal.
- c) kur gjykata vlerëson se nevojat e sigurimit mund të plotësohen vetëm me caktimin e masave shtrënguese, të ndryshme nga arresti në shtëpi ose paraburgimi.

3. Në caktimin e masave shtrënguese, merret parasysh masa e dënimit e parashikuar nga Kodi Penal për veprën e kryer apo të mbetur në tentativë. Vazhdimësia, recidivizmi si dhe rrethanat e veprës nuk merren parasysh, me përjashtim të rrethanave të përcaktuara në shkronjën “e” të nenit 50 dhe “d” të nenit 48 të Kodit Penal, ashtu si edhe të rrethanave për të cilat ligji parashikon zbatimin e një dënimi të ndryshëm nga dënimi i zakonshëm për atë vepër dhe të atyre me efekte të veçanta.

Neni 40

Në nenin 232, pas shkronjës “c” shtohen shkronjat “c/1” dhe “c/2” me këtë përmbajtje:

“c/1) Largimi nga banesa familjare;

c/2) ndalimi i kontaktit dhe i afrimit me persona ose vende të caktuara;”

Neni 41

Pas nenit 235, shtohen nenet 235/a dhe 235/b me këtë përmbajtje:

“Neni 235/a Largimi nga banesa familjare

1. Me vendimin që urdhëron largimin, gjykata i cakton të pandehurit detyrimin të largohet menjëherë nga banesa familjare, ose të mos rikthehet në të, si dhe të mos hyjë në të pa autorizimin e saj. Nëse jepet, autorizimi mund të parashikojë mënyra të caktuara vizitash.
2. Gjkata, kur ekzistojnë nevoja për mbrojtjen e integritetit fizik të viktimës ose të të afërmve të tij deri në shkallë të dytë, mund t’i urdhërojë gjithashtu të pandehurit të mos i afrohet vendeve të caktuara që zakonisht frekuentohen nga viktimat, në veçanti vendit të punës, banesës së familjes së origjinës ose të të afërmeve të tij deri në shkallë të dytë. Ky detyrim nuk vendoset vetëm në rastet kur frekuentimi i vendeve është i domosdoshëm për arsye pune. Në këtë rast, gjykata përcakton mënyrat përkatëse të frekuentimit, si dhe mund të vendosë kufizime.
3. Nëse nuk ka një vendim civil të formës së prerë, gjykata, me kërkesë të prokurorit, mund të urdhërojë edhe pagesën periodike të një shume në favor të personave që jetojnë me të pandehurin të cilët, si pasojë e masës së sigurimit të vendosur, mbeten pa mjete të mjaftueshme jetese. Gjkata cakton shumën duke marrë parasysh rrethanat dhe të ardhurat e të pandehurit dhe përcakton mënyrat dhe afatet e pagesës. Nëse është e nevojshme, gjykata mund të urdhërojë që shuma t’i paguhet drejtpërdrejt përfituesit nga punëdhënësi i të pandehurit, duke e zbritur nga paga që i takon këtij të fundit. Urdhri për pagesën periodike përbën titull ekzekutiv.
4. Masat e parashikuara në pikat 2 dhe 3 mund të merren edhe pas vendimit të parashikuar në pikën 1, për sa kohë që ky vendim nuk është revokuar ose nuk ka humbur efektin. Edhe nëse merren më vonë, ato humbasin efektin nëse revokohet ose humb efektin vendimi i parashikuar në pikën 1. Nëse vendimi i parashikuar në pikën 3 është në favor të bashkëshortit ose të fëmijëve, ai e humb efektin edhe kur merret një vendim i gjykatës civile për marrëdhëniet ekonomiko-pasurore ndërmjet bashkëshortëve ose për përgjegjësinë prindërore.
5. Vendimi i parashikuar në pikën 3 mund të ndryshohet nëse ndryshojnë kushtet e të pandehurit ose të përfituesit dhe revokohet nëse bashkëjetesa rifillon.
6. Kur procedohet për një nga veprat penale të lidhura me dhunën në familje, përfshirë krime me dashje kundër jetës dhe shëndetit dhe krime seksuale, të kryera në dëm të të afërmve deri në shkallë të dytë ose të bashkëjetuesit, masa mund të vendoset edhe jashtë kufijve të dënimit të parashikuar nga neni 231/a, dhe me detyrimin për të mbajtur një distancë të caktuar, jo më pak se 1000 metra, nga banesa familjare dhe nga vendet e tjera që zakonisht frekuentohen nga viktimat, përveç rastit kur frekuentimi është i domosdoshëm për arsye pune. Në këtë rast, gjykata përcakton mënyrat përkatëse të zbatimit dhe kontrollit dhe mund të vendosë kufizime. Gjkata mund të përcaktojë që procedurat e kontrollit të zbatimit të masës të kryhen duke përdorur mjete elektronike ose mjete të tjera teknike, të parashikuara nga legjislati në fuqi që rregullon mbikëqyrjen elektronike të personave, të cilëve u kufizohet lëvizja me vendim gjyqësor, pasi policia gjyqësore të ketë verifikuar mundësinë teknike dhe operative të zbatimit të tyre. Me të njëjtin vendim që urdhëron largimin, gjykata parashikon zbatimin, edhe të kombinuar, të një mase më të rëndë nëse i pandehuri refuzon të japë pëlqimin për mënyrat e sipërpërmendura të kontrollit. Nëse organi i ngarkuar me ekzekutimin konstaton pamundësinë

teknike, përfshirë atë operative, të zbatimit të këtyre mënyrave të kontrollit, gjykata vendos zbatimin, edhe të kombinuar, të masave të tjera të sigurimit, edhe më të rënda.

Neni 235/b

Ndalimi i kontaktit dhe i afrimit me persona ose vende të caktuara

1. Me vendimin e ndalimit të kontaktit dhe afrimit me persona ose vende të caktuara, gjykata mund të urdhërojë të pandehurin që:
 - a) të mos të takojë dhe nëse është e nevojshme edhe të mos komunikojë me cfarëdo mjeti a mënyre me viktimën ose persona të tjerë të lidhur me të, apo që paraqesin interes apo rëndësi për hetimin; dhe/ose,
 - b) të qëndrojë larg vendeve të caktuara ku ata banojnë ose që frekuentohen prej tyre.
2. Nëse nevoja e sigurimit e dikton, gjykata mund ta urdhërojë të pandehurin që të qëndrojë në një distancë të caktuar nga personat dhe/ose vendet e përcaktuara në pikën 1 të këtij neni.
3. Kur frekuentimi i vendeve ose zonave të përcaktuara në pikat 1 dhe 2 është i domosdoshëm për nevojat e punës ose banimit të të pandehurit, gjykata mund të përcaktojë rregulla të posacme për zbatimin e kësaj mase.
4. Ky vendim i komunikohet edhe viktimës, personave të lidhur me të dhe/ose personave që paraqesin interes apo rëndësi për hetimin.
5. Ndalimet ose përcaktimet e vendosura sipas këtij neni duhet të jenë proporcionale dhe të zgjasin jo më shumë se sa është rreptësisht e nevojshme për mbrojtjen e viktimës dhe personave të lidhur me të, si dhe për moscenimin e hetimit.
6. Nëse është e mundur zbatimi i kësaj mase mund të mbikqyret përmes mjeteve/pajisjeve të paashikuara në legjislacionin në fuqi.”

Neni 42

Neni 236 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 236

Garancia pasurore

“1. Kur cakton masën e arrestit në shtëpi apo të arrestit në burg, ose kur kryen seancën e vleftësimit të arrestit në kushtet e flagrancës, gjykata është e detyruar të përcaktojë vlerën e garancisë pasurore, që duhet të depozitohet nga personi vetë ose një i tretë, si alternativë ndaj këtyre masave të sigurimit. Garancia pasurore nuk zbatohet në rastet e nevojës së sigurimit të përcaktuar në shkronjën “a”, të pikës 3, të nenit 228. Përrjashtimisht në rastet e nevojës së sigurimit të përcaktuar në shkronjën “c” të pikës 3 të nenit 228, veprohet si më poshtë:

- a) Në qoftë se rreziku lidhet me kryerjen e krimeve të rënda me armë, ose me mjete të tjera të dhunës personale, krimeve kundër rendit kushtetues, veprave sipas parashikimeve të shkronjës “b” të nenit 75/a të këtij Kodi, veprave me qëllime terroriste ose veprave penale kundër personit për të cilat parashikohet dënim në minimum me jo më pak se pesë vjet burgim, nuk lejohet vendosja e masës së sigurimit të garancisë pasurore;
- b) Në qoftë se ekziston rreziku lidhet me figura të tjera vepre penale, vendosja ose jo e garancisë pasurore është në çmim të gjykatës bazuar në natyrën e veprës penale.

Përvcesse si alternativë e detyrueshme për arrestin në burg dhe atë në shtëpi sipas përcaktimeve të këtij neni, nëse gjykata e çmon të arsyeshme, garancia pasurore mund të caktohet edhe si alternativë ndaj masave të tjera.

2. Përveç sa më sipër, garancia pasurore mund të vendoset edhe si masë më vete ose e shoqëruar me masa të tjera.

Neni 43

Pas nenit 236, shtohen nenet 236/1 dhe 236/2 më këtë përmbajtje:

Neni 236/1

Përcaktimi i shumës së garancisë pasurore

1. Shuma e garancisë pasurore përcaktohet nga gjykata, pasi merr mendimin e palëve, bazuar në nevojat reale të sigurimit, rrethanat personale dhe familjare të të pandehurit, si dhe gjendjen e tij financiare.
2. Kur në seancën e vendosjes së masës së arrestit në burg, në shtëpi, apo në seancën e vleftësimit të tij, gjykata nuk i disponon të dhënat e nevojshme sipas pikës 2 për të pandehurin, ose personin në hetim, ajo mund të miratojë masën e arrestit dhe duhet të caktojë një seancë tjetër brenda 15 ditëve duke ngarkuar prokurorin të sigurojë këto të dhëna. Ky fakt së bashku me të dhënat e prokurorit i njoftohen subjektit të masës të paktën 3 ditë para zhvillimit të seancës dhe ai ka të drejtë të paraqesë argumentat, kundërshtimet dhe provat e tij në seancë lidhur me parashtrimet e prokurorit.
3. Gjkata përcakton shumën që duhet të depozitohet dhe afatin brenda të cilit duhet të kryhet depozitimi dhe, nëse e çmon të përshtatshme, përcakton edhe masa të tjera siguri.

Neni 236/2

Depozitimi i shumës së garancisë pasurore

1. I pandehuri qëndron në masë siguri arrest në burg, ose në shtëpi, deri në depozitimin e garancisë pasurore. Për depozitimin njoftohet menjëherë prokurori.
2. Menjëherë pas njoftimit të depozitimit, në çdo rast jo më vonë se 24 orë nga njoftimi për depozitimin e shumës së garancisë pasurore, prokurori verifikon dokumentacionin përkatës, duke urdhëruar, sipas rastit, lirin e menjëhershëm të të pandehurit ose konfirmimin e masës së sigurimit arrest në burg ose në shtëpi. Kundër vendimit të prokurorit që konfirmon masën e sigurimit arrest në burg ose në shtëpi, për shkak të mosdepozitimit të shumës së garancisë pasurore, i pandehuri dhe mbrojtësi i tij mund të bëjë ankim brenda pesë ditëve. Ankimi shqyrtohet në dhomë këshillimi brenda 10 ditëve.
3. Kur i pandehuri shkel kushtet e garancisë pasurore, gjykata urdhëron konfiskimin e shumës së vendosur si garanci dhe caktimin e asaj mase siguri në alternativë të së cilës është vendosur garancia.”

Neni 44

Neni 237 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 237

Arresti në shtëpi

“1. Me vendimin e arrestit në shtëpi, gjykata urdhëron të pandehurin të mos largohet nga banesa e tij ose nga një vend i caktuar ku ai banon, kurohet ose mbahet me asistencë. Kur është e nevojshme në varësi të objektit të veprës penale, gjykata përcakton vendin e zbatimit të kësaj mase, në mënyrë të tillë që të sigurojë nevojat parësore të mbrojtjes së viktimës së krimit. Kjo masë duhet të merret në konsideratë gjithmonë përpara vlerësimit të masës së arrestit në burg.

2. Nuk mund të vendoset arresti në shtëpi :

- a) për kundërvajtje penale;
- b) kur gjykata që shqyrton masën e sigurimit vlerëson se, edhe nëse në përfundim të gjykimit do të merrej vendim dënimi:
 - i) mund të urdhërohet pezullimi i ekzekutimit të vendimit me burgim dhe vënia në provë; ose
 - ii) masa e dënimit që do të jepet nuk do të jetë më e lartë se tre vjet burgim.

Pavarësisht këtij vlerësimi, arresti në shtëpi mund të vendoset nëse janë shkelur detyrimet e masave të tjera të sigurimit të vendosura më parë;

3. Kur cakton arrestin në shtëpi, gjykata përcakton edhe mënyrën e ekzekutimit dhe të mbikëqyrjes së saj. Ajo mund të përcaktojë që procedurat e kontrollit të kryhen duke përdorur mjete elektronike ose mjete të tjera teknike të parashikuara nga legjislacioni në fuqi që rregullon mbikëqyrjen elektronike të personave, të cilëve u kufizohet lëvizja me vendim gjyqësor, pasi policia gjyqësore të ketë verifikuar mundësinë teknike dhe operative të zbatimit të tyre. Në të njëjtin vendim, gjykata duhet të parashikojë që nëse i pandehuri nuk respekton detyrimet e kësaj mase, refuzon të përdori ose nuk përdor apo pengon vendosjen apo funksionimin e mjeteve elektronike ose mjeteve të tjera teknike të kontrollit, ndaj tij do të zbatohet masa e arrestit në burg, e cila në çdo rast i nënshtrohet vlerësimit gjyqësor sipas rregullave të këtij Kodi.

4. Kur e çmon të nevojshme gjykata mund të vendosë kufizimin ose ndalimin e të pandehurit për të komunikuar me persona të tjerë përveç atyre që jetojnë me të ose që e ndihmojnë. Kur vendos sipas kësaj pike gjykata duhet të arsyetojë posaçërisht në vendim përshtatshmërinë e kësaj mase për rastin konkret dhe proporcionalitetin në raport me të drejtat dhe liritë themelore të njeriut.

5. Nëse personi nuk është në gjendje të sigurojë ndryshe nevojat e tij thelbësore, ose nëse është në një situatë të varfërisë ekstreme, gjykata mund ta autorizojë atë të lëvizë nga vendi i arrestit, gjatë ditës, për kohën e nevojshme për të siguruar nevojat e mbijetesës, për të punuar apo për të ushtruar profesionin ose veprimtarinë.

6. Prokurori dhe policia gjyqësore monitorojnë respektimin e urdhrave që i janë dhënë të pandehurit.

7. Për kohëzgjatjen e arrestit në shtëpi vlejnë rregullat eaktuara për paraburgimin.

8. Koha e qëndrimit në arrest në shtëpi llogaritet në caktimin e dënimit.

9. Arresti në shtëpi nuk mund të jepet ndaj personit që është dënuar për veprën penale të largimit të të burgosurit nga vendi i qëndrimit, në pesë vitet që i paraprijnë veprës për të cilën po zhvillohet procedimi, përveç nëse gjykata vlerëson, në bazë të elementëve specifikë, se vepra është e një rëndësie të vogël dhe se nevojat e sigurimit mund të përmbushen me këtë masë. Për këtë qëllim, gjykata mbledh të dhënat e nevojshme sa më parë të jetë e mundur.”

Neni 45

Neni 238 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 238 Arresti në burg

1. Me vendimin e arrestit në burg, gjykata urdhëron policinë gjyqësore që ta kapë të pandehurin dhe ta çojë menjëherë në një institut paraburgimi.
2. Arresti në burg mund të vendoset vetëm kur masat e tjera shtrenguese ose ndaluese, edhe po të aplikohen në mënyrë kumulative, do të rezultojnë të papërshtatshme dhe të pamjaftueshme. Gjithashtu, gjykata duhet të tregojë dhe të shpjegojë posaçërisht arsyet specifike pse e vlerëson si të papërshtatshme për rastin konkret masën e arrestit në shtëpi. Krahë papërshtatshmërisë dhe pamjaftueshmërisë së arrestit në shtëpi dhe të të gjitha masave të tjera edhe kumulativisht, gjykata duhet të arsyetojë në mënyrë të plotë përse është e nevojshme dhe e përshtatshme vetë masa e arrestit në burg, në përputhje me kriteret dhe kushtet e këtij kreu.
3. Nuk mund të vendoset arresti në burg:
 - a) për kundërvajtje penale;
 - b) kur maksimumi i dënimit të parashikuar në Kodin Penal është më i ulët se 5 vjet burgim, me përjashtim të rastit kur personi ka shkelur masat e sigurimit të vendosura më parë ndaj tij në të njëjtin procedim dhe kur arresti në shtëpi, megjithëse konsiderohet i përshtatshëm për nevojat e sigurimit, nuk mund të caktohet sepse nuk ka një vend të përshtatshëm ku mund të zbatohet ai, si dhe të gjitha masat e tjera të sigurisë janë të papërshtatshme dhe të pamjaftueshme, edhe po të aplikohen në mënyrë kumulative;
 - c) kur gjykata që shqyrton masën e sigurimit vlerëson se, edhe nëse në përfundim të gjykimit do të merrej vendim dënimi:
 - i) mund të urdhërohet pezullimi i ekzekutimit të vendimit me burgim dhe vënia në provë; ose
 - ii) masa e dënimit që do të jepet nuk do të jetë më e lartë se tre vjet burgim. Pavarësisht këtij vlerësimi, arresti në burg mund të vendoset nëse janë shkelur detyrimet e masave të tjera të sigurimit të vendosura më parë;
 - ç) ndaj një gruaje shtatzënë, ose me fëmijë në moshë jo më të madhe se 6 vjeç dhe që jeton me të ose ndaj babait apo kujdestarit/es të një fëmije në këto rrethana, kur mamaja ose të dy prindërit kanë vdekur, ose kur janë absolutisht të paaftë të kujdesen për fëmijën, me përjashtim të rastit kur ekzistojnë nevoja siguri të një rëndësie të veçantë;
 - d) ndaj një personi që ka kaluar moshën shtatëdhjetë vjeç, me përjashtim të rastit kur ekzistojnë nevoja siguri të një rëndësie të veçantë;
 - dh) ndaj një personi që ndodhet në gjendje shëndetësore veçanërisht të rëndë, apo me sëmundje veçanërisht të rëndë, për shkak të së cilës arresti në burg bëhet i papërbalueshëm për shëndetin, ose kur arresti e bën të pamundur që të marrë trajtimin e nevojshëm, me përjashtim të rastit kur ekzistojnë nevoja siguri të një rëndësie të veçantë;
 - e) ndaj një personi toksikoman apo të alkoolizuar, për të cilin zbatohet një program terapeutik në një institucion të posaçëm, me përjashtim të rastit kur ekzistojnë nevoja siguri të një rëndësie të veçantë.
4. Koha e paraburgimit llogaritet në caktimin e dënimit.”

Neni 46

Neni 240 ndryshohet si më poshtë:

“Masat ndaluese janë:

- a) pezullimi i ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, ose kujdestarisë;
- b) pezullimi i ushtrimit të një detyre a shërbimi publik;
- c) ndalimi i përkohshëm për të lidhur kontrata me administratën publike;
- ç) ndalimi i përkohshëm i ushtrimit të veprimtarive të caktuara profesionale ose tregtare.”

Neni 47

Pas nenit 241, shtohet neni 241/a me këtë përmbajtje:

“Neni 241/a

Pezullimi i ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, ose kujdestarisë

1. Me vendimin për pezullimin e ushtrimit të përgjegjësisë prindërore, ose të kujdestarisë, gjykata i heq përkohësisht të pandehurit të gjitha ose një pjesë të të drejtave dhe detyrimeve që janë pjesë e kësaj përgjegjësie, ose e kujdestarisë.
2. Kur procedohet për krime seksuale të kryera në dëm të fëmijës, ose të afërmit apo personit tjetër nën kujdestari, kjo masë mund të vendoset edhe përtej kufijve të dënimit të parashikuar në nenin 241 të këtij Kodi.”

Neni 48

Në nenin 242, pas pikës 1, shtohet pika 1/1 me këtë përmbajtje:

“1/1. Kur procedohet për një krim kundër veprimtarisë shtetërore, masa mund të vendoset ndaj funksionarit publik ose ndaj personit të ngarkuar me një shërbim publik, edhe përtej kufijve të dënimit të parashikuar në nenin 241 të këtij Kodi.

Gjatë hetimeve paraprake, përpara se të vendosë mbi kërkesën e prokurorit për këtë masë, gjykata procedon me marrjen në pyetje të personit në hetim, sipas mënyrës së përcaktuar në nenet 38 dhe 39 të këtij Kodi.

Nëse pezullimi nga ushtrimi i një detyre ose shërbimi publik vendoset nga gjykata në vend të një mase shtrënguese të kërkuar nga prokurori, marrja në pyetje kryhet pas vendosjes së masës së pezullimit, brenda afatit të parashikuar në fjalinë e dytë, të pikës 1, të nenit 248 të këtij Kodi, me përjashtim të rastit kur edhe për caktimin e masës shtrënguese duhet të procedohet me marrjen në pyetje.”

Neni 49

Pas nenit 242, shtohet neni 242/a me këtë përmbajtje:

“Neni 242/a

Ndalimi i përkohshëm për të lidhur kontrata me autoritetet publike

1. Me vendimin që urdhëron ndalimin për të lidhur kontrata me autoritetet publike, gjykata i ndalon përkohësisht të pandehurit lidhjen e kontratave me organet publike. Nuk mund të ndalohet lidhja e kontratave përmes të cilave i pandehuri përfiton shërbimet publike në përgjegjësi të autoriteteve publike.
2. Kur procedohet për krime kundër veprimtarisë shtetërore, kjo masë mund të vendoset edhe jashtë kufijve të dënimit të parashikuar në nenin 241.”

Neni 50

Në titullin e nenit 243 fjala “afariste” zëvendësohet me fjalën “tregtare”.

Neni 51

Në nenin 244 bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Pika 1 ndryshohet si më poshtë:

“1. Masat e sigurimit vendosen me kërkesën e prokurorit, i cili i paraqet gjykatës kompetente arsyet ku bazohet kërkesa, si dhe provat ku i mbështet ato, së bashku me provat në favor të të pandehurit apo personit në hetim.

Vendimi merret në dhomë këshillimi pa praninë e palëve me përjashtim të rastit të parashikuar në pikën 4 të këtij neni, dhe jepet gjithmonë i arsyetuar.”

2. Pas pikës 3, shtohen pikat 4, 5 dhe 6 me këtë përmbajtje:

“4. Përveç rastit të pikës 1/1 të nenit 242 dhe pa cënuar shtrirjen e zbatimit të asaj pike, kur shqyrtohet kërkesa për masat e tjera të sigurimit shtrënguese dhe ndaluese, nëse nevoja e sigurimit lidhet vetëm me rrezikun e kryerjes së veprave të të njëjtit lloj me atë për të cilin procedohet dhe nuk janë krime të rënda me armë, ose me mjete të tjera të dhunës personale, krime kundër rendit kushtetues, vepra me qëllime terroriste ose veprave sipas parashikimeve të shkronjës “b” të nenit 75/a të këtij Kodi, gjykata, përpara se të vendosë masën, procedon me marrjen në pyetje të personit nën hetim. Marrja në pyetje kryhet sipas mënyrës të përcaktuar në nenet 38 dhe 39 të këtij Kodi me praninë e detyrueshme të mbrojtjesit.

5. Thirrja për t’u paraqitur për t’u marrë në pyetje i njoftohet prokurorit dhe u dorëzohet personit nën hetim dhe mbrojtësit të tij të paktën pesë ditë para datës së caktuar për t’u marrë në pyetje. Kur gjykata e konsideron të përshtatshme, mund të vendosë një afat më të shkurtër për t’u paraqitur kur ka arsye të veçanta urgjence. Thirrja duhet të përmbajë akuzën për të cilën prokurori ka kërkuar masën e sigurimit dhe arsyet e marrjes në pyetje. Gjkata vendos mbi kërkesën e prokurorit pa e marrë në pyetje kur personi:

a) nuk paraqitet pa shkaqe të arsyeshme; ose,

b) nuk gjendet dhe gjykata çmon se kërkimet janë bërë të plota.

6. Gjatë marrjes në pyetje është i ndaluar përdorimi i çdo mënyre, teknike apo lloji pyetjeje që synon të ndikojë në lirinë e vullnetit të personit në hetim apo ta nxisë atë të pranojë fajësinë e tij, të bashkëpunojë me prokurorin duke u vetëfajësuar, ose të pranojë fakte a thënie që i rëndojnë pozitën.

Personi në hetim ose mbrojtësi i tij, ka të drejtë të paraqesë kundërshtimet dhe provat e tij, si dhe të kërkojë që të merren prova të caktuara. Marrja në pyetje i nënshtrohet regjistrimit audioviziv sipas rregullave të këtij Kodi.”

Neni 52

Në nenin 245, bëhen këto ndryshime dhe shtesa:

1. Në fund të fjalisë hyrëse, shtohet togfjalëshi “që mund të konstatohet edhe kryesisht nga gjykata”.

2. Shkronja “c” e pikës 1, ndryshohet si më poshtë:

“c) Parashtrimin dhe vlerësimin e pavarur nga vetë gjykata, të:

i. nevojave specifike të sigurimit,

ii. elementeve që justifikojnë në mënyrë konkrete masën e caktuar,

- iii. fakteve nga të cilat ato elemente janë nxjerrë; këto fakte duhet të jenë të identifikuar dhe të provuara qartë; dhe
 - iv. arsyeve për të cilat këto fakte konsiderohen të rëndësishme, duke marrë parasysh edhe kohën e kaluar nga kryerja e veprës penale.” ;
3. Shkronja “ç” e pikës 1, ndryshohet si më poshtë:
“ç) Parashtrimin dhe vlerësimin e pavarur nga vetë gjykata të:
- i. arsyeve pse pretendimet dhe elementet e parashtruara nga mbrojtja konsiderohen të pabaza; si dhe,
 - ii. papërshtatshmërisë së masave të tjera të sigurimit, kur caktohen masat e sigurimit shtrënguese të parashikuara nga nenet 237, 238 dhe 239 të këtij Kodi.
- Përveç sa më sipër, gjykata, kur cakton masën e parashikuar në nenin 238, duhet të tregojë dhe të shpjegojë posaçërisht arsyet specifike pse e vlerëson si të papërshtatshme për rastin konkret masën e arrestit në shtëpi.”
4. Pas pikës 2, shtohet pika 3 me këtë përmbajtje:
“3. Moszbatimi i detyrimit të gjyqtarit për arsyetim të pavarur nga vetë ai, duke marrë si të mirëqenë parashtrimet e prokurorit, përveçse shkak për pavlefshmërinë e vendimit, sipas pikës 1 të këtij neni, përbën shkak edhe për përgjegjësinë disiplinore të gjyqtarit.”

Neni 53

Në nenin 246 bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Pas pikës 4 shtohet pika 4/1 me këtë përmbajtje:
“4/1. Gjukata duhet t’i vendosë në dispozicion personit ndaj të cilit zbatohet masa dhe mbrojtësit të tij kopje të të gjitha provave mbi bazën e të cilave është vendosur masa, brenda 24 orëve nga vendosja e saj, pa cenuar detyrimin për ruajtjen e sekretit sipas nenit 279 të këtij Kodi. Shkelja e këtij detyrimi përbën shkak për nisjen e procedimit disiplinor.”
2. Pika 6 ndryshohet si më poshtë:
“6. Çdo muaj nga zbatimi i vendimit të arrestit, prokurori informon me shkrim gjykatën që ka caktuar masën mbi hetimet e kryera, nevojat e sigurimit, përshtatshmërinë dhe proporcionalitetin e masës në kohën e paraqitjes së informacionit. Informacioni përmban të dhëna për gjendjen e procedimit, pyetjen e të pandehurit dhe personave të tjerë, përshkrimin e të dhënave të marra dhe shoqërohet me kopje të akteve të fashikullit, pa cenuar detyrimin për ruajtjen e sekretit sipas nenit 279 të këtij Kodi. Kur prokurori nuk informon në afatin e përcaktuar, gjykata verifikon nevojat e sigurimit, përshtatshmërinë dhe proporcionalitetin e masës, me kërkesë të të pandehurit ose kryesisht. Ky verifikim kryhet jo më vonë një muaj pas vendimit të fundit të dhënë nga gjykata sipas nenit 249. Gjukata, pasi dëgjon palët, vendos vazhdimin, zëvendësimin ose revokimin e masës së sigurimit. Gjatë zbatimit të masës, ndiqen rregullat e parashikuara në nenet 248 dhe 249 të këtij Kodi. ”

Neni 54

Në nenin 248 bëhen këto ndryshime:

1. Fjalja e fundit e pikës 1 ndryshohet si më poshtë:
“Të njëjtat detyrime dhe sanksione të parashikuar në pikën 4/1 të nenit 246, zbatohen edhe për provat e reja që prokurori mbledh dhe përdor rishtaz për mbështetjen e masës së sigurimit, kur i pandehuri ka bërë ankim ndaj masës së sigurimit. Ato i vendosen në dispozicion personit ose

mbrojtësit të tij sa më shpejt të jetë e mundur, por jo më vonë se 24 orëve nga marrja e njoftimit mbi datën e caktuar për seancën.”

2. Në pikën 2, numri 230, zëvendësohet me numrin 238.

Neni 55

Në nenin 249 bëhen këto ndryshime dhe shtesa:

1. Në pikat 1 dhe 1/1, fjala “pesë” zëvendësohet me fjalën “dhjetë”;

2. Pas pikës 3, shtohet pika 3/1, me këtë përmbajtje:

“3/1. Objekt rishikimi nga gjykata që shqyrton ankimin janë të gjitha çështjet e faktit dhe të ligjit sipas përcaktimeve të këtij kreu, të lidhura me vendosjen e masës së sigurimit.

3. Në fund të pikës 4, shtohet fjalia me këtë përmbajtje:

“Nëse prokurori paraqet të dhëna, prova, ose shkaqe ligjore të reja, i pandehuri dhe/ose mbrojtësi kanë të drejtë të kërkojnë shtyrjen e seancës për të patur kohën e nevojshme që të njihen me to dhe të paraqesin prapësimet e tyre.”

4. Pika 6 ndryshohet si më poshtë:

“6. Gjkata në seancë me praninë e palëve vendos, sipas rastit, shfuqizimin, ndryshimin ose miratimin e vendimit, edhe për arsye të ndryshme nga ato që janë parashtruar ose nga ato që tregohen në pjesën arsyetuese të vendimit, pasi ka garantuar në cdo rast të drejtën e të pandehurit dhe/ose mbrojtësit për të patur kohën e nevojshme që të njihet me to dhe për të paraqitur prapësimet e tij. Në rast shfuqizimi të masave të sigurimit të përcaktuara në nenet 237, 238 dhe 239 të këtij Kodi, ose ndryshimit të tyre me masa të tjera, gjykata urdhëron lirim të menjëhershëm të të pandehurit. Gjkata depoziton vendimin e arsyetuar brenda 10 ditëve.”

5. Pika 9 ndryshohet si më poshtë:

“9. Gjatë zbatimit të vendimit për masën e sigurimit, i pandehuri dhe/ose mbrojtësi i tij kanë të drejtë:

a) të paraqesin kërkesë për shfuqizimin, revokimin ose zëvendësimin e masës sipas parashikimeve të nenit 260 të këtij Kodi, në cdo kohë, me kusht që të paraqesin shkaqe ose elemente të reja, apo ndryshime në rrethanat faktike dhe në nevojat e sigurimit; dhe

b) në rastin e masës së arrestit në burg, përveç sa parashikohet në shkronjën “a”, me kalimin e gjashtë muajve nga zbatimi i vendimit të arrestit, mund të bëjnë edhe ankim në gjykatën e apelit për kohëzgjatjen e paraburgimit.

Neni 56

Në nenin 260, pas pikës 4, shtohet pika 5 me këtë përmbajtje:

“5. Kundër vendimit të gjykatës mbi kërkesën sipas pikës 4, mund të bëhet ankim brenda 10 ditëve. ”

Neni 57

Në nenin 262, pika 1, ndryshohet si më poshtë:

“1. Kur masa e arrestit në burg, ose e arrestit në shtëpi e humbet fuqinë, gjykata vendos lirim të menjëhershëm të personit ndaj të cilit është marrë masa.”

Neni 58

Neni 263 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 263

Afatet e kohëzgjatjes së paraburgimit dhe arrestit në shtëpi

1. Paraburgimi dhe arresti në shtëpi e humbasin fuqinë në qoftë se nga fillimi i zbatimit të tyre kanë kaluar afatet e mëposhtme, pa u dorëzuar aktet në gjykatë:

- a) tre muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum jo më shumë se gjashtë vjet;
- b) gjashtë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum me më shumë se gjashtë vjet burgim dhe më pak se dhjetë vjet burgim;
- c) dymbëdhjetë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum jo më pak se dhjetë vjet burgim ose me burgim të përjetshëm;

2. Paraburgimi dhe arresti në shtëpi e humbasin fuqinë në qoftë se nga dita e dorëzimit të akteve në gjykatë kanë kaluar afatet e mëposhtme, pa u dhënë vendimi i dënimit në shkallë të parë:

- a) gjashtë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum jo më shumë se gjashtë vjet burgim;
- b) nëntë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum me më shumë se gjashtë vjet burgim dhe më pak se dhjetë vjet burgim;
- c) dymbëdhjetë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum me mbi dhjetë vjet burgim ose me burgim të përjetshëm.

3. Paraburgimi dhe arresti në shtëpi e humbasin fuqinë në qoftë se nga dita e dhënies së vendimit të dënimit në shkallë të parë ose nga ekzekutimi i mëvonshëm i masës kanë kaluar afatet e mëposhtme pa u dhënë vendimi i dënimit në gjykatën e apelit:

- a) katër muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum jo më shumë se gjashtë vjet burgim
- b) gjashtë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimumin me më shumë se gjashtë vjet burgim dhe më pak se dhjetë vjet burgim;
- c) nëntë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum jo më pak se dhjetë vjet burgim ose me burgim të përjetshëm.

4. Në rastin kur vendimi priset nga Gjykata e Lartë dhe çështja i dërgohet gjykatës së shkallës së parë ose apelit, si dhe kur vendimi priset nga gjykata e apelit dhe i dërgohet gjykatës së shkallës së parë, nga dita e dhënies së vendimit të Gjykatës së Lartë apo të apelit, fillojnë përsëri afatet e parashikuara, për secilën shkallë të procedimit.

5. Në rast ikje të të pandehurit të paraburgosur, ose nën masën e arrestit në shtëpi, afatet fillojnë të ecin përsëri nga çasti në të cilin ai paraburgoset përsëri.

6. Kohëzgjatja tërësore e paraburgimit ose e arrestit në shtëpi, duke marrë parasysh edhe zgjatjen e parashikuar nga neni 264 pika 2, nuk mund të kalojë këto afate:

- a) gjashtëmbëdhjetë muaj, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum jo më shumë se gjashtë vjet burgim;
- b) dy vjet, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum me më shumë se gjashtë vjet burgim dhe më pak se dhjetë vjet burgim;
- c) tre vjet, kur procedohet për krime që dënohen në maksimum jo më pak se dhjetë vjet burgim ose me burgim të përjetshëm.

7. Kur prokurori i komunikon të pandehurit një akuzë të re, për të cilën parashikohen afate më të gjata paraburgimi dhe akuza e re lidhet me një fakt të ri, që nuk dihej në fillim të procedimit, gjykata cakton një afat të ri, i cili fillon të llogaritet nga ai moment. Kur ndryshon vetëm

cilësimi ligjor i veprës penale, ose kur akuza shtohet mbi bazën e të njëjtit fakt sipas kuptimit të nenit 55 të Kodit Penal, gjykata cakton masën e sigurimit dhe fillimi i llogaritjes së afatit është ai i masës së mëparshme të sigurimit. Gjykata vendos në seancë gjyqësore pasi të ketë dëgjuar palët.”

Neni 59

Në nenin 267, pika 1 ndryshohet si më poshtë:

“1. Masat shtrënguese, të ndryshme nga paraburgimi dhe arresti në shtëpi, e humbasin fuqinë kur nga fillimi i zbatimit të tyre ka kaluar një kohë e barabartë me dyfishin e afateve të parashikuara nga neni 263. Gjykata, me kërkesë të të pandehurit ose kryesisht, urdhëron kryerjen e veprimeve ose pushimin kryerjes së veprimeve të caktuara, kur e çmon të nevojshme për ndërprerjen e menjëhershme të zbatimit të masave shtrënguese¹.”

Neni 60

Në nenin 277 bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Pas pikës 1, shtohet një pikë e re me numër 2 dhe numërtimi në vijim vijon me numrin 3. 2. Përmbajtja e pikës 2 është si vijon:

“2. Me përjashtim të veprimeve hetimore që kryhen në kushtet e flagrancës ose të urgjencës menjëherë pasi është kryer ose konstatuar vepra penale, ndjekja penale ushtrohet me veprime hetimore dhe përmes marrjes së personave si të pandehur vetëm pasi më parë të jetë regjistruar një procedim penal në regjistrin e prokurorisë.”

Neni 61

Pas nenit 277, shtohet neni 277/a me këtë përmbajtje:

“Neni 277/a Veprimtaria hetimore e mbrojtësit

1. Që nga momenti i zgjedhjes së mbrojtësit ose caktimit të mbrojtësit të siguar nga shtetit, që duhet të rezultojë nga marrëveshja e lidhur me mbrojtësin ose akti i caktimit të mbrojtësit të siguar nga shtetit, mbrojtësi ka të drejtë të kryejë hetime për të kërkuar dhe identifikuar elementë prove në favor të klientit të tij, në mënyrat dhe për qëllimet e përcaktuara në Kreun V/1 të këtij titulli.

2. E drejta e parashikuar në pikën 1 të këtij neni mund të jepet për garantimin e të drejtave të mbrojtjes në çdo fazë dhe shkallë të procedimit, gjatë ekzekutimit të vendimit penal dhe për të nxitur gjykimin e rishikimit.

3. Veprimet e parashikuara në pikën 1 mund të kryhen, me autorizimin e posaçëm me shkrim të mbrojtësit dhe kur kërkohen aftësi specifike, nga konsulentë teknikë.

¹ Është reflektuar ketu një pjesë e propozimit të KE që lidhej me pikën 9 në nenin 263 (në vend të nenit 263, e kemi vendosur ketu)

Neni 62

Në nenin 278, në fund të paragrafit 2, pas fjalëve “i njëjti gjyqtar”, shtohen fjalët “në prani të mbrojtësve të palëve.”

Neni 63

Në nenin 279, bëhen këto shtesa:

1. Pas pikës 1, shtohet pika 1/1 me këtë përmbajtje:

“1/1. Edhe pas përfudimit të sekretit hetimor, organi procedues, së bashku me kallëzuesin dhe viktimën, vijonë të kenë detyrimin për mospublikim dhe mosshpërndarje sipas nenit 103 të këtij Kodi.”

2. Në pikën 2, pas togfjalëshit “me vendim të arsyetuar”, shtohet togfjalëshi “dhe me pëlqim të të pandehurit”.

3. Pas pikës 3, shtohet pika 4 me këtë përmbajtje:

“4. Shkelja e rregullave të sekretit dhe të ndalimit të shpërndarjes /publikimit, passjell përgjegjësinë sipas ligjit.”

Neni 64

Në nenin 283, në fund të pikës 3, shtohet fjalia me këtë përmbajtje:

“Kallëzimi konsiderohet si anonim edhe kur gjenealitetet e kallëzuesit nuk përputhen me asnjë individ të identifikueshëm”.

Neni 65

Në nenin 287 bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Pika 1 ndryshohet si më poshtë:

“Prokurori shënon menjëherë në regjistrin përkatës çdo njoftim të veprës penale që i vjen ose që ka marrë me iniciativën e vet, i cili përmban përshkrimin e faktit penal specifik. Në regjistër duhet të shënohen, kur rezultojnë, edhe rrethanat e kohës dhe vendit të faktit penal. Në të njëjtën kohë, ose menjëherë pasi nga aktet e hetimit dalin elemente të përshtatshme dhe të mjaftueshme për të identifikuar një person të cilit mund t’i atribuohet vepra penale, prokurori bën pa vonesë regjistrimin e tij në regjistrin e njoftimeve për vepra penale.”

2. Pas pikës 1, shtohen pikat 1/1 dhe 1/2 me këtë përmbajtje:

“1/1. Data e regjistrimit të njoftimit të veprës penale duhet të përkojë me momentin kur prokurori ka marrë dijeni për këtë vepër, ose me ditën vijuese vetëm në rastin e urgjencës dhe flagrancës kur ai duhet të kryejë veprime hetimore të menjëhershme. I njëjti rregull vlen edhe për datën e regjistrimit të personit të cilit mund t’i atribuohet vepra penale. Edhe nëse prokurori vonon regjistrimin e njoftimit apo të personit, në çdo rast regjistrohet data në të cilën ai duhej të ishte kryer. Në rast vonese të pajustificuar, veprimet hetimore të kryera para momentit kur kryhet regjistrimi janë të pavlefshme dhe provat e mbledhura të papërdorshme, me përjashtim të rastit kur gjykata çmon se pavlefshmëria dhe papërdorshmëria do të ishin joproporcionale

me shkeljen e kryer. Në vlerësimin e proporcionalitetit gjykata merr në shqyrtim rrethanat konkrete të rastit dhe veçanërisht kohëzgjatjen e vonesës në regjistrim. Papërdorshmëria nuk gjen zbatim për ato prova materiale që përbëjnë sende që kanë shërbyer si mjete për realizimin e veprës penale ose mbi të cilat gjenden gjurmë apo që kanë qenë objekt i veprimeve të të pandehurit, produktet e veprës penale dhe çdo lloj pasurie tjetër, që lejohet të konfiskohet, sipas nenit 36 të Kodit Penal.”

1/2. Prokurori është i detyruar ta vendosë në dijeni personin nën hetim për faktin se ndaj tij është regjistruar atribuimi i veprës penale, në kohën kur një njoftim i tillë nuk përbën më rrezik për hetimin. Në çdo rast prokurori është i detyruar ta vendosë në dijeni për këtë fakt në aktin apo veprimin e parë në të cilin personi ka të drejtë të marrë pjesë sipas dispozitave të këtij Kodi.

Njoftimi kryhet në një gjuhë që personi e kupton dhe në formë të qartë e të saktë, për veprën penale për të cilën po hetohet. Organi procedues e njofton më pas personin për çdo ndryshim të mundshëm të informacionit të dhënë sipas këtij neni, sa herë që kjo është e nevojshme për të garantuar të drejtat procedurale të tij dhe rregullshmërinë e procedimit.

Për përmbushjen e këtij njoftimi mbahet shënim në procesverbal. Në mungesë të njoftimit sipas kësaj pike, aktet e mëpasshme janë të pavlefshme.”

Neni 66

Pas nenit 287, shtohet neni 287/a me këtë përmbajtje:

“Neni 287/a

1. Kur i paraqet një kërkesë gjyqtarit të hetimeve paraprake, prokurori duhet të tregojë në çdo rast njoftimin e veprës penale dhe emrin e personit të cilit i atribuohet vepra penale.
2. Gjyqtari i hetimeve paraprake, kur duhet të kryejë një akt procedural dhe çmon se vepra penale që po hetohet duhet t’i atribuohet një personi që ende nuk është regjistruar në regjistrin e njoftimit të veprave penale, pas konsultimit me prokurorin, i urdhëron këtij të fundit me vendim të arsyetuar, që të procedojë me regjistrimin përkatës.
3. Prokurori regjistron emrin e personit, duke treguar datën nga e cila fillojnë afatet e hetimit.
4. Personi nën hetim mund t’i kërkojë gjykatës të verifikojë datën e regjistrimit, sipas nenit 287, të njoftimit të veprës penale dhe emrit të tij, me kërkesën për caktimin e një date të mëparshme, duke treguar, me pasoje papranueshmërinë, arsyet që e mbështesin atë dhe aktet procedurale nga të cilat deduktohet vonesa e regjistrimit. Në këtë rast, nëse konstaton se ka pasur një vonesë të pajustificuar, gjyqtari urdhëron prokurorin të bëjë retrodatimin e regjistrimit, duke treguar datën nga e cila ai fillon të prodhojë efekt.”

Neni 67

Në nenin 291 bëhen këto ndryshime:

1. Në pikën 1, numri “15” zëvendësohet me numrin “45”.
2. Në pikën 4, togfjalëshi “, duke përcaktuar edhe drejtimin e tyre” zëvendësohet me togfjalëshin “sipas objektit të procedimit”.

Neni 68

Në nenin 297, pika 1, në fund të fjalisë, shtohen fjalët “me praninë e avokatit, nëse kërkohet nga personi”.

Neni 69

Në nenin 298, pika 4 ndryshohet si më poshtë:

“4. Procesverbali i veprimeve të kryera i dërgohet menjëherë, por jo më vonë se dyzet e tetë orë, prokurorit të vendit ku është bërë kontrolli, i cili brenda dyzet e tetë orëve vijuese, nëse e konstaton të ligjshëm, i kërkon gjykatës vleftësimin e kontroleve të kryera sipas këtij neni dhe të sekuestros sipas nenit 301 të këtij Kodi brenda të njëjtave afate të përaktuara në të. Pjesë e vlerësimit të gjykatës është edhe shqyrtimi i faktit nëse ishin të pranishme ose jo kushtet e flagrancës, ndjekjes ose urgjencës që përligjnin kryerjen e kontrollit nga oficerët e policisë gjyqësore pa vendim gjyqësor paraprak.”

Neni 70

Në nenin 301, pika 2 bëhen ndryshimet si më poshtë:

1. Në fjalinë e parë, togfjalëshi “me vendim të motivuar vleftëson sekuestron” zëvendësohet me togfjalëshin “nëse e konstaton të ligjshme, i kërkon gjykatës vleftësimin e sekuestros”.
2. Në fjalinë e tretë togfjalëshi “në gjykatë” zëvendësohet me togfjalëshin “në gjykatën e apelit”.

Neni 71

Në nenin 303, bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Në pikën 1 togfjalëshi “qoftë edhe në formë të përmbledhur” shfuqizohet.
2. Pas pikës 2, shtohet pika 2/1, 2/2, 2/3 dhe 2/4 me këtë përmbajtje:
 - “2/1. Me përjashtim të rasteve kur parashikohet ndryshe në këtë Kod, veprimet sipas shkronjave “b” dhe “c” të pikës 2 të këtij neni, duhet të dokumentohen në mënyrë të plotë përmes mjeteve të regjistrimit audioviziv, edhe nëse personi merret në pyetje në një institucion penitenciar, në të kundërt janë të papërdorshme.
 - 2/2. Marrja në pyetje pa regjistrim audioviziv lejohet vetëm në rastet e urgjencës, kur personi që mund të tregojë rrethana të dobishme merret në pyetje në vendin e ngjarjes së veprës penale, në rrethanat e flagrancës ose menjëherë pas konstatimit të veprës penale, kur për nevoja të ngutshme procedura e thirrjes ose shoqërimit në mjediset e organit procedues do të pengonte hetimin.
 - 2/3. Në raste të dokumentuara të një defekti teknik të përkohshëm të mjeteve teknike të regjistrimit apo të shkaktuar nga forcë madhore, dhe kur njëkohësisht ekzistojnë arsye urgjence që do ta bënin të pamundur kryerjen e mëvonshme të veprimeve sipas pikës 2/1, procesverbali mbahet me regjistrim fonografik. Nëse janë të pranishme të njëjtat shkaqe edhe për pajisjen fonografike, atëherë procesverbali mbahet me shkrim, dhe në fund, lexohet dhe nënshkruhet nga personi. Në të gjitha rastet, kusht për zbatimin e kësaj pike është që defekti në mjetet teknike të jetë i dokumentuar dhe shkaku i urgjencës si më sipër të jetë i provuar dhe i arsyetuar në mënyrë të plotë nga organi procedues në procesverbalin e veprimit të kryer.

2/4. Transkriptimi i regjistrimeve audiovizive sipas pikës 2/1 më sipër, kryhet vetëm kur është e domosdoshme ose kur kërkohet nga personi që merret në pyetje. Në këto raste transkriptimi mund të kryhet nga policia gjyqësore me delegim të prokurorit brenda 72 orëve. Transkriptimi u vihet në dispozicion palëve pa vonesë të panevojshme, por jo më shumë se 48 orë pas përfundimit të tij. Kur pala, pa arsye të justifikuara, nuk e kontrollon ose nënshkruan transkriptimin brenda 48 orëve, ai mbetet i vlefshëm dhe refuzimi shënohet në dosjen e çështjes. Pala mund të paraqesë, brenda të njëjtës periudhë, ankim në lidhje me saktësinë ose plotësinë e transkriptimit. Ankimet regjistrohen dhe shqyrtohen nga prokurori. Kur ankimi gjendet i bazuar, bëhen korrigjimet ose shënimet e nevojshme, pa ndryshuar transkriptimin origjinal, dhe vendimi lidhur me të përfshihet në dosjen e çështjes.”

Neni 72

Në nenin 304, pika 1 ndryshohet si më poshtë:

“1. Prokurori garanton që hetimet të jenë të plota. Ai drejton veprimtarinë hetimore dhe kryen vetë çdo veprim hetimor që e çmon të nevojshëm. Ai kryen hetime edhe për verifikimin e fakteve ose rrethanave në favor të personit nën hetim dhe të pandehurit, në përputhje me nenet 24 dhe 25 të këtij Kodi, duke marrë në shqyrtim edhe elementët që dalin nga veprimtaria hetimore e mbrojtjes. Këto hetime dhe provat apo të dhënat e marra prej tyre, dokumentohen sipas parashikimeve të këtij Kodi.”

Neni 73

Pas nenit 308, shtohet neni 308/a me këtë përmbajtje:

Neni 308/a

“1. Organet proceduese kanë detyrimin për të shmangur bërjen publike dhe shpërdarjen, në kundërshtim me rregullat e këtij Kodi, të ftesës për paraqitje apo faktin se personi është në hetim, si dhe çdo të dhënë të hetimit që mund ta bëjë të ditur këtë fakt. Detyrimet sipas këtij neni qëndrojnë në fuqi deri në përfundim të hetimeve.

2. Kur ekziston një vlerësim specifik dhe i dokumentuar rreziku nga shërbimet e sigurisë, që ka identifikuar një kërcënim konkret për sigurinë personale të individëve, organet proceduese kanë detyrimin për të garantuar që hyrja dhe largimi i tyre nga vendi i paraqitjes të kryhet në mënyrë që të ruhet siguria. Të njëjtat rregulla zbatohen edhe në rastin kur ata thirren në cilësinë e “personave që mund të tregojnë rrethana të dobishme për qëllimet e hetimit” sipas nenit 312 të këtij Kodi.

4. Shkelja e detyrimeve sipas këtij neni passjell:

- a) përgjegjësinë disiplinore të prokurorit, të oficerit të policisë gjyqësore, të hetuesit të BKH, apo të punonjësit që ka përhapur informacionin si dhe, nëse është rasti përgjegjësi sipas Kodit Penal; dhe
- b) përgjegjësinë civile të Prokurorit, të oficerit të policisë gjyqësore, hetuesit të BKH, apo të punonjësit që ka përhapur informacionin, për dëmin e shkaktuar ndaj subjektit.

Neni 74

Pas nenit 309, shtohet neni 309/a me këtë përmbajtje:

“Neni 309/a
Parashtrimet dhe kërkesat e mbrojtësit

1. Gjatë hetimeve paraprake, mbrojtësit kanë të drejtë t’i paraqesin parashtrimet dhe kërkesa me shkrim prokurorit të çështjes. Një kopje e tyre me shënimin e datës së depozitimit në sekretarinë e prokurorisë i dorëzohet mbrojtësit që e ka paraqitur.
2. Prokurori ka detyrimin t’i marrë në konsideratë parashtrimet e paraqitura nga mbrojtësi në vlerësimin për ushtrimin e ndjekjes penale, në përputhje me nenin 25 të këtij Kodi.”

Neni 75

Pas nenit 310, shtohet neni 310/a, me këtë përmbajtje:

Neni 310/a
Depozitimi i akteve në të cilat kanë të drejtë të marrin pjesë mbrojtësit

1. Përveç rasteve të parashikuara nga dispozita të veçanta të këtij Kodi, procesverbalet e veprimeve të kryera nga prokurori dhe policia gjyqësore, në të cilat mbrojtësi ka të drejtë të marrë pjesë, depozitohen në sekretarinë e prokurorit brenda tre ditëve nga kryerja e veprimit, duke njoftuar mbrojtësin për depozitimin e tyre, me pasojë papërdorshmërinë e tyre.
2. Mbrojtësi ka të drejtë të njihet me procesverbalet dhe të marrë kopje të tyre, brenda pesë ditëve nga marrja e njoftimit për depozitimin, sipas pikës 1 të këtij neni. Kur nuk është dhënë njoftim paraprak për kryerjen e veprimit, mbrojtësi njoftohet menjëherë për depozitimin në sekretari dhe afati për të fillon nga marrja e këtij njoftimi. Mbrojtësi ka të drejtë të shqyrtojë sendet e sekuestruara në vendin ku ato ndodhen dhe, nëse janë dokumente, të marrë një kopje të tyre.
3. Prokurori, me vendim të arsyetuar, mund të vendosë, për shkaqe të rëndësishme, që depozitimi i akteve të treguara në pikën 1 dhe ushtrimi i të drejtës sipas pikës 2, të shtyhen, pa cënuar veprimet e tjera të mbrojtësit, për një afat jo më të gjatë se tridhjetë ditë. Personi nën hetim dhe mbrojtësi i tij mund të paraqesin ankim në gjykatë ndaj vendimit të prokurorit, e cila e shqyrton në përputhje me nenin 114 të këtij Kodi.”

Neni 76

Në nenin 312, pas pikës 3, shtohet pika 3/1 me këtë përmbajtje:

“3/1. Në rastin e thirrjes së personit që mund të tregojë rrethana të dobishme për qëllimet e hetimit, urdhri i përcaktuar në pikën 2 të këtij neni përmban detyrimisht edhe njoftimin për të drejtën e tij që të pyetet në prani të mbrojtësit.”

Neni 77

Në nenin 315, bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Në pikën 1, pas pikës ç, shtohet pika ç/1 me këtë përmbajtje:

“ç/1) për marrjen në pyetje të personit të pandehur në një procedim të lidhur sipas nenit 167 të këtij Kodi;”

2. Pas pikës 1, shtohet pika 1/1 me këtë përmbajtje:

“1/1. Veprimet sipas shkronjave “c”, “ç” dhe “ç/1” të pikës 1 të këtij neni, duhet të dokumentohen në mënyrë të plotë përmes mjeteve të regjistrimit audioviziv, në të kundërt janë të papërdorshme. Gjejnë zbatim dispozitat e nenit 303, pikat 2/2, 2 / 3 dhe 2/4.”

Neni 78

Pas Kreut V, të Pjesës 2, shtohet Kreu V/1 me këtë përmbajtje:

“KREU V/1 HETIMET E MBROJTJES

Neni 315/a

Bisedat, marrja e deklaratave dhe e të dhënave nga ana e mbrojtësit

1. Mbrojtësi ose konsulentët teknikë të tij kanë të drejtë të flasin me personat që mund të tregojnë rrethana të dobishme për qëllimet e hetimit, për të marrë të dhëna prej tyre, me kusht që këta persona të mos ndodhen në një nga kushtet e papajtueshmërisë të parashikuara nga neni 156, pika 1, shkronjat “c” dhe “ç”. Të dhënat merren nëpërmjet një bisede të padokumentuar.
2. Mbrojtësi mund t’u kërkojë gjithashtu personave të përmendur në pikën 1, të japin një deklaratë me shkrim ose të dhëna, që duhet të dokumentohet në përputhje me procedurat e përcaktuara në nenin 315/b të këtij Kodi.
3. Në çdo rast, mbrojtësi, ose konsulentët teknikë duhet t’i paralajmërojnë personat e përmendur në pikën 1:
 - a) për cilësinë e tyre dhe qëllimin e bisedës;
 - b) nëse synojnë vetëm të bisedojnë apo të marrin deklarata ose të dhëna, dhe nëse është kështu, duke u treguar personave mënyrat dhe format e dokumentimit;
 - c) për detyrimin për të deklaruar nëse janë persona nën hetim ose të pandehur në të njëjtin procedim, në një procedim të lidhur ose për një vepër penale të lidhur;
 - ç) për të drejtën për të mos u përgjigjur ose për të mos dhënë deklaratën;
 - d) për ndalimin për të treguar pyetjet që u ka bërë policia gjyqësore ose prokurori dhe përgjigjet e dhëna;
 - dh) mbi përgjegjësinë penale që rrjedh nga dhënia e deklaratave të rreme.
4. Personave që janë marrë në pyetje nga policia gjyqësore ose prokurori nuk mund t’u kërkohej të japin të dhëna mbi pyetjet që u janë bërë ose përgjigjet që kanë dhënë.
5. Kur është e nevojshme të flasë, marrë deklaratë ose të dhëna nga një person nën hetim ose i pandehur në të njëjtin procedim, në një procedim të lidhur ose për një vepër penale të lidhur, duhet të njoftohet, të paktën dyzetë e tetë orë përpara, mbrojtësi i tij, prania e të cilit është e detyrueshme. Kur personi nuk ka mbrojtës, gjykata, me kërkesë të mbrojtësit që kryen hetimin, vendos caktimin e një mbrojtësi të caktuar kryesisht, në përputhje me nenin 49 të këtij Kodi.
6. Kur merr të dhëna nga të miturit, mbrojtësi duhet të sigurojë praninë e një eksperti psikolog ose psikiatër për të mitur.
7. Deklaratat e marra dhe të dhënat e mbledhura në shkelje të dispozitave të mësipërme janë të papërdorshme. Shkelja e këtyre dispozitave përbën shkelje disiplinore. Në këtë rast gjykata njofton Dhomën e Avokatisë së Shqipërisë ose organin që ka të drejtë të marrë masa disiplinore ndaj personit që ka shkelur dispozitat e mësipërme.

8. Kur është e nevojshme të flasë, marrë deklaratë ose të dhëna nga një person që ndodhet në kushtet e kufizimit të lirisë personale, mbrojtësi duhet të marrë autorizim të posaçëm nga gjykata që procedon kundër personit, e cila vendos pasi ka dëgjuar mbrojtësin e personit me masë kufizimi të lirisë personale dhe prokurorin. Përpara ushtrimit të ndjekjes penale, autorizimi jepet nga gjyqtari i hetimeve paraprake.

9. Personi nën hetim, viktimë dhe palët e tjera private nuk mund të jenë të pranishme gjatë marrjes së të dhënave.

10. Mbrojtësi e ndërpret marrjen e të dhënave nga personi që nuk është i pandehur ose nuk është nën hetim nëse ky person bën deklaratë nga të cilat dalin indicje fajësie kundër tij. Deklaratat e dhëna deri në atë moment nuk mund të përdoren kundër personit që i ka bërë ato.

11. Kur personi që mund të tregojë rrethana të dobishme për hetimet ka ushtruar të drejtën e tij, sipas shkronjës “d” të pikës 3, prokurori, me kërkesë të mbrojtësit, cakton një seancë dëgjimore brenda shtatë ditëve nga kërkesa. Kjo dispozitë nuk zbatohet për personat nën hetim ose të pandehur në të njëjtin procedim, as për personat nën hetim ose të pandehur në një procedim tjetër, në rastet e parashikuara në nenin 167 të këtij Kodi. Seanca dëgjimore zhvillohet në prani të mbrojtësit, i cili bën pyetjet i pari. Dispozitat e nenit 312 zbatohen edhe për marrjen e të dhënave të kërkuara nga mbrojtësi.

12. Si alternativë ndaj seancës dëgjimore së parashikuar në pikën 11, mbrojtësi mund të kërkojë që të procedohet me sigurimin e provës, edhe jashtë rasteve të parashikuara në nenin 316, pika 1, kur është e nevojshme marrja e dëshmisë ose pyetja e personit që ka ushtruar të drejtën sipas shkronjës “d” të pikës 3 të këtij neni.

Neni 315/b

Dokumentimi i deklaratave dhe të dhënave

1. Deklarata sipas nenit 315/a, pika 2, pasi nënshkruhet nga deklaruesi, vërtetohet nga noteri. Mbrojtësi përpilon një relacion mbi deklaratën i cili duhet të tregojë:

- a) datën në të cilën është marrë deklarata;
- b) të dhënat e tij personale dhe ato të personit që bën deklaratën;
- c) vërtetimin se ka dhënë paralajmërimet e parashikuara nga neni 315/a, pika 3;
- d) faktet me të cilat ka lidhje deklarata.

2. Deklarata i bashkëlidhet relacionit të mbrojtësit.

3. Dokumentimi i të dhënave të marra sipas nenit 315/a, pika 2, kryhet nga mbrojtësi. Zbatohen dispozitat e Seksionit I, të Kreut I, të Titullit III të këtij, për aq sa janë të zbatueshme.

4. Të dhënat sipas pikës 3 të këtij neni duhet të dokumentohen përmes regjistrimit audioviziv.

5. Deklaratat e një të mituri, personi me sëmundje mendore ose një personi në një gjendje të veçantë vulnerabiliteti duhet të dokumentohen në mënyrë të plotë, me pasojë papranueshmërinë e tyre, përmes regjistrimit audioviziv.

6. Transkriptimi i regjistrimit audioviziv, sipas pikave 4 dhe 5, duhet të kryhet vetëm nëse është absolutisht i domosdoshëm.

Neni 315/c

Kërkesat për marrje dokumentacioni nga administrata publike

1. Për nevoja të hetimeve të mbrojtjes, mbrojtësi mund të kërkojë dokumente të mbajtura nga administrata publike dhe të marrë kopje të tyre me shpenzimet e tij.

2. Kërkesa duhet t'i drejtohet organit të administratës që ka krijuar dokumentin ose e mban atë.

3. Në rast refuzimi nga organi i administratës publike, mbrojtësi ka të drejtën t'ia paraqesë kërkesën për marrje dokumenti prokurorit të çështjes. Brenda 10 ditëve nga marrja e kërkesës, Prokurori i drejtohet organit të administratës publike me kërkesë dorëzimin e dokumentit dhe mbi arsyet për refuzimin e mëparshëm të saj.

Neni 315/ç
Ndalimi i publikimit të të dhënave

1. Kur ka nevoja të veçanta që lidhen me veprimtarinë hetimore, prokurori mund t'u ndalojë, me vendim të arsyetuar, personave që janë marrë në pyetje të komunikojnë/tregojnë faktet dhe rrethanat objekt hetimi për të cilat ata kanë dijeni. Ndalimi nuk mund të zgjasë më shumë se dy muaj.
2. Bashkë me njoftimin e ndalimit, sipas pikës 1, drejtuar personave që kanë dhënë deklarata prokurori i paralajmëron ata për përgjegjësinë penale që vjen si pasojë e publikimit të paligjshëm të të dhënave.

Neni 315/d
Hyrja në vende dhe dokumentimi

Kur hyjnë për të parë gjendjen e vendeve dhe sendeve, për t'i përshkruar ato ose për të kryer verifikime të natyrës teknike, grafike, planimetrike, fotografike ose audiovizive, mbrojtësi, mund të hartojë një procesverbal që përmban:

- a) datën dhe vendin e hyrjes;
- b) të dhënat e veta personale dhe ato të personave të pranishëm;
- c) një përshkrim të gjendjes së vendeve dhe sendeve;
- d) tregimin e verifikimeve të mundshme teknike, grafike, planimetrike, fotografike ose audiovizive të kryera, të cilat bëhen pjesë përbërëse të dokumentit dhe i bashkëngjiten atij. Raporti nënshkruhet nga personat e pranishëm.

Neni 315/dh
Hyrja në vende private ose jo të hapura për publikun

1. Nëse është e nevojshme hyrja në vende private ose që nuk janë të hapura për publikun dhe personi që i disponon nuk jep pëlqimin, hyrja autorizohet nga gjykata, me kërkesë të mbrojtësit, me vendim të arsyetuar që përcakton edhe mënyrat specifike.
2. Në rastin se procedohet sipas pikës 1, personi i pranishëm lajmërohet për të drejtën për të kërkuar praninë e një personi të besuar, me kusht që ky të jetë lehtësisht i disponueshëm dhe i përshtatshëm, sipas nenit 108 të këtij Kodi.
3. Ndalohet hyrja në banesë ose në vende të mbyllura ngjitur me të, me përjashtim kur kjo është e domosdoshme për verifikimin e gjurmëve dhe sendet që i përkasin veprës penale.

Neni 315/e
Fashikulli i mbrojtjes

1. Gjatë hetimeve paraprake dhe në seancë paraprake, kur gjykata duhet të marrë një vendim me pjesëmarrjen e palës private, mbrojtësi mund t'ia paraqesë drejtpërdrejt elementët e provës në favor të klientit të tij.

2. Gjatë hetimeve paraprake, mbrojtësi që ka dijeni mbi procedimin penal mund t’ia paraqesë elementët e mbrojtjes sipas pikës 1, drejtpërdrejt gjyqtarit, në mënyrë që ai t’i marrë ato në konsideratë edhe në ato raste kur duhet të marrë një vendim për të cilin nuk parashikohet pjesëmarrja e personit që përfaqëson.

3. Dokumentet e përmendura në pikat 1 dhe 2 të këtij neni, bëhen pjesë e fashikullit të mbrojtjes. Dokumentet e përpiluara dhe të depozituara në formë shkresore mbahen në origjinal ose, nëse mbrojtësi kërkon kthimin e tyre, në kopje, në zyrën e gjyqtarit për hetimet paraprake. Prokurori mund të njihet me dokumentacionin dhe të marrë kopje para se të merret një vendim me kërkesë të palëve të tjera ose me pjesëmarrjen e tyre. Pas përfundimit të hetimeve paraprake, fashikulli i mbrojtjes bëhet pjesë e dosjes së prokurorit, sipas nenit 332/g.

4. Mbrojtësi mund t’i paraqesë prokurorit, në çdo rast, elementët e provave në favor të klientit të tij.

Neni 315/ë Veprimtaria hetimore paraprake

1. Veprimet hetimore të parashikuara në Nenin 277/a, me përjashtim të akteve që kërkojnë autorizimin ose pjesëmarrjen e prokurorit apo gjykatës, mund të kryhen edhe nga mbrojtësi që ka marrë autorizim të posaçëm për të vepruar në rastin kur fillohet një procedim penal.

2. Autorizimi jepet me nënshkrim të vërtetuar noterial dhe përmban caktimin e mbrojtësit dhe tregimin e fakteve të cilave u referohet.

Neni 315/f Përdorimi i dokumenteve të hetimeve të mbrojtjes

1. Palët mund të përdorin deklaratat e përfshira në fashikullin e mbrojtjes në përputhje me nenet 362, 369, pika 2, dhe 370.

2. Me përjashtim të rasteve kur gjen zbatim neni 191, dokumentet e veprimeve të papërsëritshme të kryera gjatë hyrjes në vende, të paraqitur gjatë hetimit paraprak ose në seancën paraprake, përfshihen në fashikullin e parashikuar në nenin 332/ë.

3. Kur duhen kryer verifikime teknike të papërsëritshme, mbrojtësi duhet të njoftojë pa vonesë prokurorin që të ushtrojë kompetencat e parashikuara në nenin 314, pika 3, për aq sa janë të zbatueshme. Në raste të tjera të veprimeve të papërsëritshme të përmendura në pikën 2, prokurori ka të drejtën të marrë pjesë vetë ose duke deleguar policinë gjyqësore.

4. Procesverbali i verifikimeve të kryera sipas pikës 3 dhe, kur prokurori publik ka ushtruar të drejtën për të marrë pjesë, dokumentet e veprimeve të kryera sipas pikës 2 përfshihen në fashikullin e mbrojtjes dhe në fashikullin e prokurorit. Zbatohen dispozitat e nenit 332/ë, pika 2, shkronja “b”.

Neni 79

Në nenin 321, në fund të pikës 2, shtohet fjalia me këtë përmbajtje:

“Nëse marrja në pyetje nuk dokumentohet përmes regjistrimit audioviziv sipas parashikimeve të këtij Kodi, prova është e papërdorshme.”

Neni 80

Në nenin 327 bëhen këto ndryshime:

1. Pika 3, ndryshohet si më poshtë:

“3. Njoftimi përmban përshkrimin e përmbledhur të faktit penal për të cilin procedohet, kohën dhe vendin e kryerjes, cilësimin juridik, lajmërimin për depozitimin e akteve në sekretari dhe të drejtën për t’u njohur me aktet dhe për të marrë kopje shkresore ose elektronike pa pagesë. Mosvënia në dispozicion të personit nën hetim të akteve dhe provave të dosjes hetimore në përfundim të hetimeve passjell përgjegjësinë disiplinore të prokurorit, kur fakti nuk përbën vepër penale, si dhe pavlefshmërinë absolute të kërkesës për dërgimin e çështjes në gjyq.”

2. Në pikën 4, togfjalëshi “dhjetë ditëve” zëvendësohet me togfjalëshin “njëzet ditëve”.

Neni 81

Në nenin 328 bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

1. Në fjalinë e parë të pikës 1 të nenit 328, pas togfjalëshit “kundërvajte penale” shtohet togfjalëshi “ose për një nga krimet që procedohen me ankim të viktimës sipas nenit 284 të këtij Kodi”.

2. Pas pikës 1, shtohet pika 1/1 me këtë përmbajtje:

“1/1. Nëse për kundërvajtjen ose krimin që procedohet me ankim të viktimës, nuk është i pranishëm një prej rasteve të pushimit, të përcaktura në pikën 1 të këtij neni, por prokurori vlerëson se nga provat e mbledhura nuk ka një pritshmëri të arsyeshme për dënim, ai i kërkon gjyqtarit të seancës paraprake pushimin e akuzës ose të çështjes.”

Neni 82

Në nenin 329 bëhen këto ndryshime dhe shtesa:

1. Në pikën 3 bëhen këto ndryshime:

a) Fjala e parë ndryshohet si më poshtë:

“Ankimi shqyrtohet në seancë gjyqësore me praninë e palëve me dyer të mbyllura, duke garantuar kontradiktorialitetin”.

b) Pas fjalisë së parë shtohet fjalia me këtë përmbajtje:

“Brenda pesë ditëve nga depozitimi i ankimit, gjykata njofton prokurorin, të pandehurin, mbrojtësin e tij, viktimën ose trashëgimtarët e saj kur identiteti dhe vendbanimi i tyre rezultojnë nga aktet e procedimit, si dhe personin që ka bërë kallëzim ose ankim, për datën dhe orën e gjykimit, i cili zhvillohet brenda 15 ditëve nga dorëzimi i akteve.

c) Në fund të shkronjës “a” shtohet togfjalëshi “ose kur nga provat e mbledhura nuk ka një pritshmëri të arsyeshme për dënim;

ç) Në fund të shkronjës “b”, shtohet togfjalëshi dhe fjalia me këtë përmbajtje:

“në cdo rast jo më të gjatë se tre muaj. Prokurori, brenda afatit të caktuar nga gjykata në të njëjtin vendim, duhet t’i paraqesë asaj një raport mbi ekzekutimin e vendimit të gjykatës dhe mbi veprimet hetimore të kryera. Kur gjykata nuk e merr raportin brenda afatit të caktuar, ajo vepron kryesisht dhe thërret prokurorin jo më vonë se 72 orë para përfundimit të afatit të raportimit për të dhënë shpjegime në lidhje me ekzekutimin e vendimit. Kur është e përshtatshme, gjykata mund të zgjasë afatin e ekzekutimit të vendimit të saj, por jo më shumë se i pari.”

d) Në shkronjën “c” togfjalëshi “ka prova të mjaftueshme për të mbështetur akuzën në gjyq” zëvendësohet me togfjalëshin “nga provat e mbledhura ka një pritshmëri të arsyeshme për dënim”.

2. Pas pikës 3 shtohen pikat 3/1 dhe 3/2 me këtë përmbajtje:

“3/1. Në rastet kur vendos sipas shkronjave “b” dhe “c” të pikës 3 të këtij neni, gjykata është e detyruar të arsyetojë në mënyrë të plotë dhe konkrete, referuar objektit të hetimit/akuzës, provave dhe akteve të fashikullit, se:

a) cilat janë mangësitë në hetime që diktojnë vazhdimin e akuzës/cështjes, dhe të shpjegojë nevojën e posacme të këtyre hetimeve për vlerësimin e bazueshmërisë së shkakut të pushimit; ose

b) cila është kontradikta apo mospërputhja në vlerësimin e kryer nga prokurori lidhur me shkakun e pushimit, dhe përse ky shkak nuk ekziston.

Mungesa e elementeve të mësipërme sjell pavlefshmërinë e vendimit, të konstatueshme edhe kryesisht.

3/2. Kur ankimi është ushtruar nga i pandehuri, ose personi në hetim Gjkata nuk mund të vendosë një formulim më pak të favorshëm për të dhe as të përkeqësorë pozitën e tij.”

3. Pika 4 ndryshohet si më poshtë vijon:

“4. Gjkata nuk mund të urdhërojë prokurorin që të formulojë akuzë për persona të tjerë, emri i të cilëve nuk është regjistruar sipas nenit 287 të këtij Kodi. Për këta persona gjykata nuk mund të urdhërojë më tepër se sa kryerjen e hetimeve, pavarësisht se cila është vendimarrja e saj për subjektin e kërkesës për pushim. Të njëjtat rregulla vlejné edhe në rastin kur dalin në pah të dhëna të tjera për vepra të tjera penale për të cilat duhet proceduar ndaj të njëjtit të pandehur. Edhe në rastet kur vendos sipas shkronjës “c”, të pikës 3, të këtij neni dhe njëkohësisht nga aktet rezultojné të dhëna për vepra penale të tjera, që ndiqen kryesisht ose në ngarkim të personave të tjerë, gjykata nuk mund të urdhërojë më tepër sesa kryerjen e hetimeve për këto vepra dhe persona.

Kur gjykata urdhëron kryerjen e hetimeve sipas kësaj pike, duhet të arsyetojë në mënyrë të plotë dhe konkrete, referuar provave dhe akteve të fashikullit, nevojën e posacme për kryerjen e tyre. Shkelja e parashikimeve të kësaj pike sjell pavlefshmërinë e aktit, të konstatueshme edhe kryesisht.”

4. Në pikën 7, bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

a) Fjalja e parë ndryshohet si më poshtë:

“Gjkata e apelit shqyrton ankimin në seancë gjyqësore me praninë e palëve me dyer të mbyllura”.

b) Pas fjalisë së parë, shtohet fjalja me këtë përmbajtje:

“Brenda pesë ditëve nga depozitimi i ankimit, gjykata njofton prokurorin, të pandehurin, mbrojtësin e tij, viktimën ose trashëgimtarët e saj kur identiteti dhe vendbanimi i tyre rezultojné nga aktet e procedimit, si dhe personin që ka bërë kallëzim ose ankim, për datën dhe orën e gjykimit, i cili zhvillohet brenda 15 ditëve nga dorëzimi i akteve.”

Neni 83

Në nenin 329/a, pika 1 ndryshohet si më poshtë:

“1. Në përfundim të hetimeve paraprake, kur procedohet për krimet e ndryshme nga ato të përcaktuara në nenin 284 të këtij Kodi prokurori i kërkon gjyqtarit të seancës paraprake pushimin e akuzës ose çështjes nëse:

a) është i pranishëm njëri nga rastet e parashikuara në këtë Kod për pushimin; ose

b) vlerëson se nga provat e mbledhura nuk ka një pritshmëri të arsyeshme për dënim.

Neni 84

Në nenin 329/b, pika 3, fjalia e parë, pas togfjalëshit “i nenit 328” shtohet togfjalëshi “ose kur nga provat e mbledhura vlerëson se nuk ka një pritshmëri të arsyeshme për dënim”.

Neni 85

Neni 329/c ndryshohet si më poshtë:

“Neni 329/c Revokimi i vendimit të pushimit

“1. Kur pas vendimit të pushimit të akuzës ose çështjes dalin ose zbulohen të dhëna apo prova të reja ose teknika hetimore të reja, të cilat bëjnë që të krijohet një parashikim i arsyeshëm për dënim, ai mund të revokohet nga:

- a) prokurori, kur vendimi i pushimit është marrë prej tij dhe nuk i është nënshtruar ankimit. Ai mund ta kryejë revokimin kryesisht, ose me kërkesë të viktimës ose trashëgimtarëve të saj. Në rast vënijeje në lëvizje me kërkesë, kjo e fundit së bashku me aktet dhe provat e reja, depozitohet në sekretarinë e prokurorisë.;
- b) gjyqtari i seancës paraprake, në të gjitha rastet e tjera, i cili vihet në lëvizje me kërkesë të prokurorit, të viktimës ose trashëgimtarëve të saj. Kërkesa, së bashku me aktet dhe provat e reja, depozitohet në sekretarinë e gjykatës.

2. Kërkesa shoqërohet me provat, të dhënat ose teknikat hetimore të reja me pasojë mospranimi.

3. Kur kërkesa i drejtohet Gjykatës, shqyrtimi kryhet në seancë gjyqësore me praninë e palëve, me dyer të mbyllura. Kur vendoset pranimi i kërkesës, sipas rastit Prokurori revokon vendimin e tij dhe rinis hetimet, ose gjykata revokon vendimin e pushimit dhe i kthen aktet prokurorit, i cili rifillon hetimet.

4. Në përfundim të hetimeve, kur nuk procedon sipas neneve 328, 329/a, 406/a ose 406/dh, të këtij Kodi, prokurori paraqet në gjykatë kërkesë për dërgimin e çështjes në gjyq.”

Neni 86

Neni 329/ç ndryshohet si më poshtë:

“Neni 329/ç Ankimi ndaj vendimit

Kundër vendimit të mospranimit ose të rrëzimit të kërkesës për revokimin e vendimit të pushimit, sipas rastit prokurori, viktimë ose trashëgimtarët e saj, kanë të drejtën të ushtrojnë mjetet e ankimit sipas shkallëve dhe rregullave të këtij Kodi. Gjykimi zhvillohet në seancë me praninë e palëve me dyer të mbyllura, me përjashtim të gjykimit në Gjykatën e Lartë, për të cilin zbatohen rregullat e posaçme të këtij Kodi.”

Neni 87

Në në nenin 331, pika 3, pas shkronjës “c”, shtohen shkronjat “c/1” dhe “c/2” me këtë përmbajtje:

“c/1) arsyetimin në mënyrë të qartë dhe të plotë për secilin element të figurës së veprës penale, duke identifikuar provat konkrete për secilin prej tyre.

c/2) në rastet e veprave që përbajnë qëllimin e posaçëm si element të anës subjektive, prokurori duhet të arsyetojë specifikisht se provat në dispozicion janë në gjendje të mbështesin ekzistencën e qëllimit më vete nga dashja dhe nga lidhja shkakësore. Qëllimi nuk mund të prezumohet i mirëqenë duke u bazuar vetëm tek vërtetimi i pasojës së ardhur nga veprimet ose mosveprimet e të pandehurit.”

Neni 88

Në nenin 332/b, në fund të pikës 1, shtohen fjalët “me përjashtim të rastit kur i pandehuri kërkon zhvelimin e saj me seancë publike dhe kjo nuk ndalohet nga parashikimet e nenit 339 të këtij Kodi.”

Neni 89

Në nenin 332/c bëhen këto ndryshime dhe shtesa:

1. Në pikën 3, togfjalëshi “kërkesë për gjykimin e shkurtuar” shfuqizohet.

2. Pas pikës 3, shtohet pika 3/1 me këtë përmbajtje:

“3/1. Pasi gjykata merrr në shqyrtim dhe disponon me vendim të ndërmjetëm për kërkesat sipas pikës 3 të këtij neni, i pandehuri mund të parashtojë kërkesën për gjykim të shkurtuar të çështjes.”

Neni 90

Neni 332/ç ndryshohet si më poshtë:

“Neni 332/ç

Vendimi për plotësimin e hetimeve

1. Kur çmon se hetimet paraprake nuk janë të plota, gjykata urdhëron plotësimin e tyre, duke përcaktuar drejtimin dhe, kur është rasti, edhe aktet që duhet të kryhen.

2. Në rastet kur vendos sipas pikës 1 të këtij neni, gjykata është e detyruar të arsyetojë në mënyrë të plotë dhe konkrete, referuar objektit të hetimit/akuzës, provave dhe akteve të fashikullit, se cilat janë mangësitë në hetime që diktojnë plotësimin, dhe të shpjegojë nevojën e posaçme për kryerjen e hetimeve për vlerësimin e bazueshmërisë së kërkesës për dërgimin e çështjes në gjyq. Mungesa e arsyetimit sjell pavlefshmërinë e vendimit, të konstatueshme edhe kryesisht.

3. Kur konstaton akte të pavlefshme ose prova të papërdorshme, gjykata i deklaron ato me vendim dhe, kur është e mundur, urdhëron përsëritjen e tyre.

4. Gjkata cakton afatin brenda të cilit hetimet duhet të përfundojnë dhe datën e seancës së re.

5. Vendimi i njoftohet drejtuesit të prokurorisë.”

Neni 91

Në nenin 332/d, bëhen shtesa si më poshtë vijon:

a) në pikën 3, pas fjalisë së parë shtohet fjalia me këtë përmbajtje:

“Me ftesën, gjykata është e detyruar të arsyetojë në mënyrë të plotë dhe konkrete, referuar objektit të hetimit/akuzës, provave dhe akteve të fashikullit se cilat janë shkaqet e faktit dhe të ligjit që vërtetojnë se cilësimi juridik i faktit është i gabuar ose se akuza nuk është formuluar qartë dhe saktë.”

b) pas pikës 3, shtohen pikat 4 dhe 5, me këtë përmbajtje:

“4. Gjkata nuk mund të lejojë prokurorin që të formulojë akuzë për persona të tjerë, emri i të cilëve nuk është regjistruar sipas nenit 287 të këtij Kodi. Për këta persona gjykata nuk mund të urdhërojë më tepër se sa kryerjen e hetimeve, pavarësisht se cila është vendimmarrja e saj për subjektin e kërkesës për dërgimin e çështjes në gjyq. Të njëjtat rregulla vlejnë edhe në rastin kur dalin në pah të dhëna të tjera për vepra të tjera penale për të cilat duhet proceduar ndaj të njëjtit të pandehur.

Edhe në rastet kur vendos dërgimin e çështjes në gjyq, dhe njëkohësisht nga aktet rezultojnë të dhëna për vepra penale të tjera, që ndiqen kryesisht ose në ngarkim të personave të tjerë, gjykata nuk mund të urdhërojë më tepër se sa kryerjen e hetimeve.

5. Shkelja e parashikimeve të këtij neni sjell pavlefshmërinë e aktit, të konstatueshme edhe kryesisht.”

Neni 92

Pas nenit 332/d shtohet neni 332/d/1 me këtë përmbajtje:

“Neni 332/d/1

Pritshmëria e arsyeshme për dënim

Gjkata vlerëson në bazë të provave të paraqitura nëse ka një pritshmëri të arsyeshme për dënim ose jo.

Për të arritur në këtë formulim, gjykata vlerëson elementët e kërkesës për gjykim dhe të gjitha provat, si ato në ngarkim të të pandehurit, ashtu edhe ato që e shfajësojnë apo lehtësojnë atë, në përputhje me përcaktimet e pikës 3 të nenit 331 dhe me dispozitat e tjera të këtij Kodi, duke kryer jo vetëm shqyrtim formal dhe sasior të provave, por edhe të vlerës së tyre deri në masën e nevojshme për këtë standard prove. Shqyrtohen njëkohësisht edhe kërkesat dhe pretendimet e mbrojtjes dhe të palëve të tjera, si dhe provat e mbrojtjes të mbledhura gjatë hetimeve paraprake, të cilat kanë të njëjtën vlerë me ato të akuzës.”

Neni 93

Në nenin 332/dh, pika 1, bëhen këto shtesa dhe ndryshime:

a) Në shkronjën “a” togfjalëshi “ka prova të mjaftueshme në mbështetje të akuzës” zëvendësohet me togfjalëshin “nga provat e mbledhura ka një pritshmëri të arsyeshme për dënim”;

b) Në shkronjën “ç” pas togefjalëshit “kur janë rastet e paragrafit 1, të nenit 328, të këtij Kodi” shtohet togefjalëshi “apo kur nga provat e mbledhura nuk ka një pritshmëri të arsyeshme për dënim”.

Neni 94

Në nenin 339, pas pikës 1 shtohen pikat 1/1, 1/2, 1/3 dhe 1/4 me këtë përmbajtje:

“1/1. Kur kërkohet prej të pandehurit, viktimës, ose prej mbrojtësve të tyre, gjykata mund të autorizojë transmetimin e drejtëpërdrejtë online të seancës, pasi ka dëgjuar palët dhe kur vlerëson se nuk cënohen të drejtat e të tretëve që nuk janë palë në proces, se të drejtat e viktimave janë të mbrojtura në mënyrë të përshtatshme dhe garantohet zhvillimi i qetë i debatit gjyqësor.

1/2. Transmetimi i drejtëpërdrejtë online nuk lejohet ose ndërpritet vetëm kur është i detyrueshëm zhvillimi i seancës me dyer të mbyllura për shkaqet e përcaktuara në këtë Kod, ose kur vlerësohet nga gjykata sipas pikës 1/1 të këtij neni. Kur janë të pranishme këto shkaqe, gjykata mund të urdhërojë në cdo moment ndërprerjen e menjëherëshme të transmetimit.

1/3. Burimi elektronik (linku) i transmetimit është i aksesueshëm vetëm për kohëzgjatjen e seancës dhe çaktivizohet pas mbylljes së saj. Parashikimet e kësaj pike nuk çenojnë detyrimin për ruajtjen e kopjes së regjistrimit audioviziv në fashikullin gjyqësor, sipas rregullave të këtij Kodi dhe të legjislacionit në fuqi për arkivat.

1/4. Transmetimi i paligjshëm përbën shkak për masa administrative ose disiplinore ndaj subjektit transmetues. Në çdo rast, materiali që është transmetuar nuk mund të ripërdoret nëse nuk autorizohet nga gjykata.”

Neni 95

Pas nenit 352, shtohet neni 352/a me këtë përmbajtje:

“Neni 352/a

1. Në fillim të seancës, përpara çdo veprimi tjetër procedural, gjykata vëren kryesisht nëse gjatë seancës paraprake është vendosur gjykimi në mungesë i të pandehurit në kundërshtim me parashikimet e nenit 332/b, dhe nëse kjo ka ndodhur, ajo konstaton kryesisht pavlefshmërinë e vendimit të dërgimit të çështjes në gjyq, dhe ia kthen aktet gjyqtarit të seancës paraprake.

2. Kur gjykata e ka konstatuar kryesisht, por i pandehuri që është i pranishëm në seancë apo që ka hequr hequr dorë nga e drejta e tij për të marrë pjesë në gjykim, deklaron se është në dijeni të pavlefshmërisë dhe pasojave të saj dhe se nuk e kundërshton pavlefshmërinë, pavlefshmëria konsiderohet e shuar. Ky deklaram është i vlefshëm vetëm kur kryhet pas konsultimit me mbrojtësin, ose kur ky nuk është i pranishëm, pasi gjykata e ka informuar në mënyrë të shprehur të pandehurin për natyrën e pavlefshmërisë dhe për pasojat procedurale të saj. Shuarja e pavlefshmërisë nuk i heq të drejtën të pandehurit për t’u rivendosur në afat për kërkesat procedurale që mund të kishte ngritur nëse nuk do të ishin shkelur parashikimet e nenit 332/b.”

Neni 96

Pas nenit 360, shtohet neni 360/a me këtë përmbajtje:

“Neni 360/a
Kushte paraprake për pyetjen e dëshmitarëve

Marrja në pyetje e dëshmitarit duhet të zhvillohet në mënyrë të tillë që, gjatë seancës, asnjë nga personat e thirrur për të dëshmuar, para se të japë dëshminë, të mos mund të komunikojë me asnjërin nga palët ose me mbrojtësit apo ekspertët teknikë, si dhe të mos asistojë në marrjen në pyetje të të tjerëve, apo të shohë, dëgjojë ose të informohet në çfarëdo mënyre tjetër për atë që zhvillohet në sallën e gjyqit.”

Neni 97

Në nenin 361/a, pika 1, togfjalëshi “kur është e mundur” shfuqizohet.

Neni 98

Në nenin 361/b pika 1, togfjalëshi “kur disponon mjete teknike” shfuqizohet.

Neni 99

Në nenin 362, pas pikës 4, shtohet pika 5 me këtë përmbajtje:

“5. Kundërshtimi i dëshmisë bëhet pa lejuar largimin e dëshmitarit nga salla e gjyqit.”

Neni 100

Në nenin 405, pas pikës 9, shtohet pika 10 me këtë përmbajtje:

“10. Kur gjykata pranon kërkesën për gjykim të shkurtuar, gjyqtari që ka pranuar dërgimin e çështjes në gjyq nuk mund të bëjë pjesë në trupën gjyquese të çështjes.”

Neni 101

Në nenin 420, pika 1, fjalia hyrëse ndryshohet si më poshtë:

“1. Ankimi nuk pranohet:”

Neni 102

Në nenin 426, pas pikës 4, shtohet pika 5 me këtë përmbajtje:

“5. Shqyrtimi i çështjes në gjykatën e apelit, për efekt të publicitetit, bëhet duke ndjekur rregullat e përcaktuar në nenet 339 dhe 340 të këtij Kodi”.

Neni 103

Neni 427/a ndryshohet si më poshtë:

“Neni 427/a Gjykimi në apel në dhomë këshillimi

Në rastet kur ky Kod parashikon gjykimin në apel në dhomë këshillimi, procedohet sipas rregullave të nenit 112/a.”

Neni 104

Në nenin 453, pika 1, togfjalëshi “në dhomën e këshillimi pa praninë e palëve” zëvendësohet me togfjalëshin “në dhomë këshillimi”.

Neni 105 Dispozita kalimtare

Personat që, në momentin e hyrjes në fuqi të këtij ligji, ndodhen nën masa sigurie që nuk përputhen me kriteret dhe kushtet e përcaktuara nga ky ligj, kanë të drejtë që, pas hyrjes së tij në fuqi, të paraqesin kërkesë për revokim ose zëvendësim pranë gjykatës që ka vendosur masën. Brenda 60 ditëve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, gjykata që ka vendosur masën duhet të verifikojë kryesisht përputhshmërinë e të gjitha masave të sigurimit në fuqi me kriteret dhe kushtet e përcaktuara nga ky ligj.

Prioritet në shqyrtim u jepet kërkesave dhe verifikimeve kryesisht që lidhen me masën e arrestit në burg. Këto duhet të shqyrtohen brenda tre ditëve nga paraqitja ose nisja e tyre. Prioriteti dhe afati tre-ditor zbatohen për të gjitha rastet kur baza ligjore për arrestin në burg nuk lejohet më sipas këtij ligji.

Kërkesat dhe verifikimet kryesisht që lidhen me masa sigurie të tjera përveç arrestit në burg shqyrtohen brenda tridhjetë ditëve.

Gjatë zbatimit të detyrimeve të parashikuara në pikën 6 të nenit 246 të këtij Kodi, prokurorët që konstatojnë se një masë sigurie nuk përputhet më me kriteret e përcaktuara nga ky Kod duhet, pa vonësë, t’i paraqesin gjykatës kompetente kërkesë për revokimin ose zëvendësimin e saj.

Kundër vendimit të gjykatës të marrë në përputhje me këtë nen, palët mund të ushtrojnë mjetet e ankimit në përputhje me dispozitat e këtij Kodi.

Aktet dhe provat e siguruara përpara hyrjes në fuqi të këtij ligji ruajnë vlefshmërinë e tyre dhe mund të përdoren në çdo procedim në vijim ose të mëvonshëm, me kusht që të jenë mbledhur në përputhje me ligjin në fuqi në momentin e sigurimit të tyre, pavarësisht rregullimeve të ndryshme të sjella nga ky ligj i ri.

Neni 106 Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 6 muaj pas botimit në Fletoren Zyrtare.

DRAFT